

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΣΤ'. - ΤΕΥΧΟΣ 68
ΙΟΥΝΙΟΣ 1913

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Διὰ τοὺς Διδασκάλους	Δραχμὰς	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ		Δολάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ		Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδόσεις ἐκλεκτῆ γενικῶς		Φρ. χρ. ἢ Δρ. χρ.	25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις : “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,,—ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως. — Βασιλεὺς—Πατρις : *Εὐγενίας Ζωγράφου*. — Διακρετεῖς Ἑλληνίδες κατὰ τὸν 10' αἰῶνα (Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου) : *Σπ Δεβιάζη*. — Ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ τυφλὸς στρατιώτης (Διήγημα) : *Μετάφρασις Σοφίας Καραβάνα*. — Ἡ ἐπιρροή τοῦ δάσκειν : *Πολυδώρου Χατζηδημητρίου*. — Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐν Ἑλβετία. — Ὁ Σπανδακῆς : *Μ.μ.ς.* — Τὸ Χαρμελίκι : *Δημητράκης Βάκα* (Μετάφρασις) *Ν. Σ.* — Ἰούλιος 1913. — Οἱ Βούλγαροι συλλαμβανόμενοι ἐν Θεσσαλονίκῃ. — Ἡ Γίγαντομαχία κατὰ τῶν Βουλγάρων. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μηνός : Ἰούλιος : *Δ. Α. Ζ.* — Ἡ Μόδα τοῦ παρελθόντος. — Ἀπὸ τὰ περιεργὰ τῆς Ζωῆς. — Ὀλιγόστιχα.

ΚΟΣΜΟΣ : Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματοῦχοι. — Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως.
ΕΙΚΟΝΕΣ : Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. — Ὁ Μέγαρχος Καλλάρης.

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

6ème ANNÉE, No 68
ATHÈNES, JUIN 1913

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO : 1 FRANC

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

ΟΜΗΡΟΥ 5Α (Ἐναντι Βουλῆς)

ΑΘΗΝΑΙ

Πᾶσα ἐργασία ἐκτελεῖται δι' ἠλεκτρικῶν ἐργαλείων τελείως ἀνωδύνως καὶ κατὰ τὰς νεωτάτας μεθόδους τῆς ὕδοντοιατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης.

JEAN. G. CRANIOTIS

CHIRURGIEN—DENDISTE

RUE OMERE 5A (vis-a-vis du Parlement)

ATHÈNES

Toutes les interventions se font avec une instrumentation électrique sans aucune douleur et d'après les toutes nouvelles méthodes de la spécialité.

VISITEZ

LA PARFUMERIE

S. BACHARIA

31 - RUE DU STADE - 31

GRANDE COLLECTION DE TOUS

LES NOUVEAUX PARFUMS

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ : Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων

Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλαι ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, Περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλαι ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προλεούσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργαστήρια Κατασκευῶν, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἐκδίδονται ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν Ἑλταρίων Δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξῆσθ ἴσαν πλέον τῶν εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελημένας ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τσαυτάς.

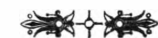
Φωτογραφικὰ εἶδη: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Imperial Dry Plate Co Ltd

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

Ἐραιότατα εἶνε τὰ νέα μεταξωτὰ διὰ φορέματα τῆς μόδας τῶν κυριῶν, τὰ ὁποῖα ἐκόμισε τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ 58 γνωστότατον κατάστημα τοῦ κ.

ΘΕΟΔ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
τῆ Magnolia Rpes velouté. Taffetas noussoulin sangant, Taffetas, fleur de-phine κλπ. ὡς καὶ αἱ νεώτεροι γαρνιτούρα διὰ τὰς πλέον sic τουαλέτας κυριῶν.

**ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΣΗΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 464

ΜΑΣΣΑΖ—ΧΕΙΡΟΚΟΜΙΑ—ΚΟΜΜΩΣΙΣ

Διάφοροι θεραπείαι πρὸς ἀφίρσειν ρυτίδων, πιτσιλάδων κτλ. ἐπὶ τῇ βίσει ἐπιστημονικῶν παραγγελμάτων καὶ ἐπιμελημένης θεραπευτικῆς.

Ζητεῖται ἀπὸ τὸ

Ἰνστιτούτου

Ὅλα τὰ καλλυντικὰ εἶδη τῶν κυριῶν:

Κρέμες, Πούδρες, Ἀρώματα.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν διατήρησιν δροσεροῦ προσώπου καὶ ἀπαλῆς ἐπιδερμίδος. Τὸ Ἰνστιτούτον ἔχει τὸ ρεκόρ τῆς ἐπιτυχίας.

**Καλαισθησία ἀπαράμιλλος καὶ ἀσύγκριτος
διὰ τὰς κομμώσεις τῶν κυριῶν.**

7—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—7

Κάτωθι Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολόγητας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐκτελούμενον κατ' αὐτὰς εἰς τινὰ σημεῖα τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγίου ἐργασιῶν καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδρολόγηται οἷ τε ἐκ τῶν δεξαμενῶν Λυκαδητοῦ καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου ἀρδευόμενοι ἕως ἐπιστάσοι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὕδατος, καθόσον, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν, ἢ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου παροχὴ εἶναι μικροτέρας διαρκείας, ἐξ ἧς θὰ προκύψῃ καὶ μικρὰ ἀνωμαλία καὶ ὡς πρὸς τὰς ὥρας διανομῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1912

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος)

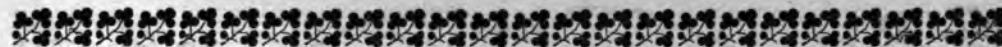
ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐμπόρους Ἀθηνῶν

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως διὰ τὰ ἐκάστοτε παραλαμβανόμενα ἐμπορεύματα ἰδίως ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ζητήτε καὶ τὰ διπλότυπα πληρωμῆς τοῦ δημοτικοῦ φόρου, καθόσον κατὰ τὴν ἐνεργουμένην ἐξελίξιν τινὲς τῶν κ. κ. Ἐμπόρων φέρονται ὀφείλοντες δημοτικούς φόρους ἐνῶ πράγματι ἐπλήρωσαν αὐτοὺς εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὸν ἐκτελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1913

Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων
Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPT. LE CAIRE, - RUE RUEY No 5

Fournisseur de L'armée d' Occupation
Maison Fondée en 1870

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Depot de Vins

IMPORTATION - EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Ἀγούστου 1912 ἕως 30 Ἰουνίου 1913

ΕΣΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα Ἐνετικά
1912)13	243,342,963
1911)12	234,275,605
1910)11	234,498,439

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεις

Ἔτη	Ἐκδοθέντα καὶ παρελ. χρήσεως	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμὸς Ἰ'πόλ.
1912)13	90,237,900	74,533,200	15,704,700
1911)12	93,071,400	83,264,000	9,807,400
1910)11	91,953,400	82,916,600	9,036,800

Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔτη	Εἰσγωγῇ	Ἐξισγωγῇ	Ἰ'πόλοιπον
1912)13	15,767,319	11,376,115	4,391,204
1911)12	16,458,583	11,687,265	4,771,318
1910)11	19,008,671	12,263,088	7,269,983

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1913.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΙΩΑΝΝΗΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3 ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 3

Διὰ τῆς υγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπειρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πυχλά- κας δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συμπιστώμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστή- μονα ὀδοντοϊατρὸν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ἰσοῦ τοῦ αἰ τρεῖς σκευασίαι Ἐλιξίρια, Ὀδοντόκονισ καὶ Ἀδα- μαντίνη, εἶναι μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἐλιξήριου παύει ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶναι σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτε- ληματική.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον.

3—Κοραῆ—3

STEIN S' ORIENTAL
STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L' ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAOX ETC. POUR DAMES & FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Mercerie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Yoage, Modes, Fleurs etc. etc.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH MANSOURAH, MINIEH, ASSI-
OUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΙΛΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

*Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, όρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικῶν όλα
τά είδη έσωρούχων πολυτελείας ή μη, είδη δερμάτιναυποδήματα,
είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κ. τ. λ. κ. τ. λ.*

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΟΑΝ, ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1913

ΤΕΥΧΟΣ 68.

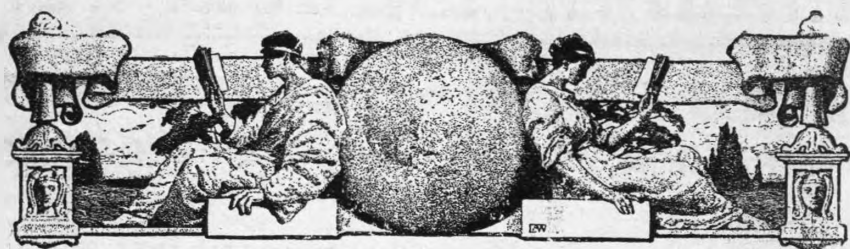
ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,"

Έν Ρωσία (Όδησός) ή Δίς Άγγελική Κοκινάκη. Rue Gretslihesaja, No 30.— Έν Λονδίνο Δίς Όλγα Πικαδέκη, (61 Heroford, Road Bayswater, W).— Έν Μάνιχεστερ ή κ. Βασΐλειος Κωνσταντινίδης.— Έν Καίρ-Ζαγαί της Αίγυπτου ή κ. Παναγιώτης Ίετρούδης.— Έν Ζαχαζίκ της Αίγυπτου ή κ. Ζήνων Σιράτης, πρόεδρος του Έλληνικού Συλλόγου.— Έν Facous της Αίγυπτου ή κ. Νάκχος Πικας.— Έν Μανσούρα της Αίγυπτου ή κ. Περίκλεις Κωνσταντόπουλος.— Έν Simbellawein της Αίγυπτου ή κ. Μιχαήλ Μπαϊχας, ιατρός.— Έν Βενηα της Αίγυπτου ή κ. Κωνσταντ. Δίνισκας.— Έν Πόρτ-Σαίτ ή Δίς Άγλατζ Γεωργιάδου, Διευθόντρια του Περθναγωγείου.— Έν Άρμιοχώστ ή Δίς Έλένη Χατζηπέρου, Διευθόντρια του Περθναγωγείου.— Έν Λευκωσία ή Δίς Έλένη Χρήστου, Διευθόντρια του Περθναγωγείου.— Έν Λάρνακι ή Κε Έλένη Πούρτζη.— Έν Λεμεσού ή κ. Εύγένιος Ζήνων, Βουλευτής-Δικηγόρος.— Έν Πάφου ή κ. Σπυρίδων Μυρομάντης, Δικηγόρος.— Έν Ίερουσαλήμ ή κ. Μιχαήλ Πιυλίδης.— Έν Μοιτήλη ή κ. Ροδόλφος Γ. Ράλλης.— Γενικός αντιπρόσωπος έν Κύπρ ή κ. Γ. Πάλμας.— Έν Καρκά ή Δίς Άγάθη Νικοκίθουρα.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

[Άπό την Έκθεσιν της Καε Φλωρα Κααβία]

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἀναγνωσθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1913

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΜΟΥ

Εἰς νέον ἀγῶνα καλῶ τὸν Λαόν Μου.

Συμμαχήσαντες μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κρατῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν πασχόντων ἀδελφῶν, ἠτύχησαμεν νὰ ἴδωμεν τὸν κοινὸν ἀγῶνα στεφανούμενον ὑπὸ τῆς Νίκης καὶ καταλύσαντα τὴν τυραννίαν, τὰ ἑλληνικὰ ἔπλα θριαμβεύοντα κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἡ ἡττηθεῖσα Ἀυτοκρατορία, παρεχώρησεν ἀδικαιρέτως εἰς τοὺς συμμάχους τὸ ἀπελευθερωθὲν ἔδαφος. Ἄλλ' ἢ Ἑλλὰς, δικαίως, καθὼς πάντοτε, συμφώνως ἔχουσα καὶ τοὺς δύο ἄλλους τῶν συμμάχων ἠθέλησε φιλικὴν τὴν διανομὴν τοῦ ἀπελευθερωθέντος ἐδάφους, κατὰ τὸν λόγον τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου, προτείνασα καὶ τὴν ὑπὸ διαιτησίας κρίσιν τῶν διαφορῶν, ἀπληστος, σύμμαχος, ἢ Βουλγαρία, ἀρνηθεῖσα πᾶσαν συνενόησιν καὶ διαιτησίαν, ἐπεζητήσε νὰ σφετερισθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον μόνῃ αὐτῇ τοὺς καρπούς τῆς κοινῆς νίκης, μήτε δικαιώματα ἀναγνωρίζουσα εἰς τοὺς ἄλλους, μήτε τὰς θυσίας αὐτῶν μήτε οὐδεμίαν ἄλλην λογικὴν ἀνάγκην ἰσορροπίας. Καὶ μετελθοῦσα πάντα δόλον καὶ αὐθραισίαν, ἐπιλήσμων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ σκοποῦ τοῦ πολέμου, ἐπιλήσμων τῶν πρὸς τοὺς συμμάχους ὑποχρεώσεων, ἐπιλήσμων τῶν διδαγμάτων τῆς πικρᾶς πείρας, ἣν ἔχουν οἱ Χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς Χερσονήσου ἐκ τῶν διχονοιῶν τῶν ἐν τῇ παρελθόντι, καὶ τῶν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων ἀτῆνα παρήγαγεν ἢ συνεργασίᾳ αὐτῶν, ἔφθασε νὰ ἐπιχειρήσῃ μισελύθερον πόλεμον στρέψασα τὰ ἔπλα κατὰ τῶν τέως συμμάχων, ὅπως καταπατήσῃ καὶ ἰδιοποιηθῇ τὰ δικαιώματα τούτων, συγκατατίσασα τὴν ἰερότητα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος.

Ἐνώπιον τῆς ἀχαρκτηρίστου ταύτης συμπεριφορᾶς τῆς Βουλγαρίας τὸ καθήκον τῶν συμμάχων ἦτο σαφῶς διαγεγραμμένον. Ἐπεβάλλετο εἰς αὐτοὺς πυνθύνοντες τὴν τάξιν νὰ διατηρήσουν τὴν ἐνωσίαν τῶν

ὅπως ἀντεπεξέλθουν κατὰ τῆς ἀκρόεστου πλεονεξίας τῆς τέως συμμάχου καὶ ἀμυνοῦν ὑπὲρ τῶν ζωτικῶν αὐτῶν συμφερόντων, πλήττοντες τὰς ἀξιώσεις πρὸς ἡγεμονίαν καὶ ἀσφαλίζοντες τὴν ἰσορροπίαν μετὰ τῶν Κρατῶν τοῦ Αἴμου, τῶσον ἀναγκασίαν διὰ τὴν εἰρηνικὴν αὐτῶν συμβίωσιν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἐν στενῇ μετὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μυροβουνίου ἀλληλεγγύῃ, πεποιθὼς εἰς τὴν ἰερότητα τοῦ σκοποῦ, ἀναλαμβάνει τὰ ἔπλα εἰς νέον ἀγῶνα ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν.

Ὁ στρατὸς Μου τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἀναδείξας τὴν Ἑλλάδα μεγαλειτέραν, καλεῖται νὰ συνενχίσῃ τοὺς τετιμημένους ἀγῶνάς του καὶ σῶσῃ ἀπελευθερωθέντας ἐκ τῆς τουρκικῆς τυραννίας ἀδελφούς ἀπὸ τῆς ἀπειλουμένης νέας καὶ δεινοτάτης δουλείας.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς ἐδραίαν στηριζόμενον πεποιθὲν ἐπὶ τὴν ἰσχὴν τοῦ δικαίου του καὶ τὸν ἠρωϊσμόν τοῦ στρατοῦ, τοῦ κλεισαντος τὸ ἑλληνικὸν δόγμα καὶ ἀναδιδάξαντος τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ὕψος τῶν ἠρωϊκῶν παραδόσεων καὶ τῆς περιλάμπρου αὐτῆς ἱστορίας, οὐδεμιᾶς καὶ πάλιν—εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος—θὰ φρεσθῇ θυσίας εἰς εὐδωσίαν καὶ τοῦ νέου ἀγῶνος, τοῦ συμπληρωθέντος καὶ ἐξασφαλίζοντος τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τοῦ πρώτου.

Εἶνε καὶ ὁ ἀγῶν οὗτος εὐλογητὸς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἔσσαν καὶ ὁ πρώτος, καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐπικαλοῦμαι, «ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ».

Ζήτω ἡ μεγαλυνθεῖσα Ἑλλάς.

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἐν Μιάσειμ τῇ 20 Ἰουνίου 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Α. Α. Κορομηλῆς, Κ. Α. Ρακτιβάν, Ἐμμ. Ρέπουλης,
Γ. Α. Τσιριμῶκος, Α. Ν. Διομήδης, Α. Μιχαλακόπουλος,
Ν. Α. Στράτος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ — ΠΑΤΡΙΣ

Μέσα σ' ἓνα πανιχρὸ ἐξοχικὸ τῆς Μακεδονίας μπακάλικο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μελετᾷ τοὺς τοπογραφικοὺς χάρτας τοῦ Ἐπιτελείου. Κάθεται εἰς μίαν καρέκλαν. Ἐχεῖ πρὸ αὐτοῦ ἄλλην μίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπλοῦται ὁ χάρτης. Ὁ Βασιλεὺς σκυμμένος σχεδιάζει τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων Του καὶ φιλοτεχνεῖ τὴν νίκην τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς!

Εἶνε τὸ ἰνδαλμικὸν Στρατεύματός. Εἶνε ἡ λατρεία τῶν ἀνδρῶν. Γράφουν ἀπὸ τὸ Στρατόπεδον ὅτι ὀρκίζονται εἰς τὸ ὄνομά του καὶ εἶνε ἔτοιμοι διὰ κάθε θυσίαν καὶ πρόθυμοι νὰ ἀντιμετωπίσωσι κάθε κίνδυνον ἀρκεῖ Αὐτός νὰ θελήσῃ.

— Ἄν μᾶς διατάξῃ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ πῶμεν δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν θέλησίν Του.

Ἡ στοργὴ Του πρὸς τὸν στρατιώτην εἶνε παροιμιώδης.

Ἐτρωγε μίαν ἡμέραν, ὡς Διάδοχος, ἓνα κομμάτι κουραμάννα ὅτε ἀντικλιμάβεται ὅτι κάποιος διαδίδων στρατιώτης παρετήρει μὲ βουλιμίαν τὸ κομμάτι αὐτό. Τὸν καλεῖ καὶ τοῦ λέγει.

— Στρατιώτη πόσες ἡμέρες ἔχεις νὰ φᾶς;

— Τρεῖς Ὑψηλότατε.

— Ἐγὼ ἔχω δύο καὶ ἀντέχω ἀκόμη. Πάρετο.

Καὶ προσέφερον αὐτὸ, ἐξαρθεὶς εἰς ὕψος ἀληθινοῦ Ἀρχηγοῦ—Πατρός ἀξίου νὰ ἡγῆται Λαοῦ καὶ ν' ἀρχῇ. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι μὲγα μέρος τῆς ἀποφασιστικότητος τοῦ στρατοῦ μας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀφοσιωσίαν του πρὸς τὸν Βασιλέα.

Αἱ ἠρωϊκὰ ἀπόλειαι εἰς Ἀξιωματικούς ὀφείλονται εἰς τὸν πόθον τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τοῦ Βασιλέως.

Τὴν πρκαμονὴν τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεδείχθη ἡ ἠρωϊκὴ αὐτοθυσία τοῦ Στρατοῦ, εἶπε πρὸ τῶν ἀξιωματικῶν τὰ ἑξῆς.

Ἡ «Νέα Ἡμέρα» ἐδημοσίευσε ἐπιστολὴν πολεμιστοῦ

ἀξιωματικοῦ ἐκ τῆς ὁποίας ἐπιβεβαιούνται τὰ ἀνωτέρω.

«Γνωρίζω ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κόδρου μέχρι τοῦ Κωνσταντῖνου τοῦ Παλαολόγου οὐδεὶς Ἑλλῆν ἡγεμόν ἄμα δὲ καὶ στρατηγὸς ἀπέθανε ἐπὶ τῆς κλίνης του. Ὁ ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἀποδυσθῶμεν αὐριοὶ εἶνε ὑψίστης σπουδαιότητος. Μετ' ἄλλους προβλέπω ὅτι δὲν θὰ ἐπανίδω πολλοὺς ἐξ ἡμῶν. Δὲν δύναμαι νὰ σφίξω τὴν χεῖρα ἐνὸς ἐκάστου χωριστὰ καὶ σὰς λέγω τοῦτο μόνον: Ἀξιωματικοὶ τεθῆτε ἐπὶ κ ε φ α λ ῆ ς τῶν Στρατιωτῶν σας καὶ ἐκπληρώσατε τὸ καθήκον σας. Καὶ Σὺ Διάδοχε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόχου σου».

Καὶ πράγματι οἱ ἀξιωματικοὶ ὄλοι ἐκπληροῦντες τὴν διαταγὴν του ἐτέθησαν ἐπὶ κ ε φ α λ ῆ ς καὶ θυσιασθέντες ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των καὶ ἐκέρδιταν μίαν ἐνδοξὸν νίκην κυριεύσαντες διὰ τῆς λόγχης ἀπόρθητα φρούρια καὶ ἐκδιώξαντες κατεπτοημένους τοὺς ἐχθρούς.

Ἡ δόξα τοῦ περιβάλλει φωτεινὴ κάθε στρατιώτην καὶ κάθε Ἀξιωματικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, συγκεντρωμένῃ, στέφει τὸ εὐγενὲς μέτωπον τοῦ ὑπερόχου Στρατηλάτου. Αἱ δάφναι καὶ τὰ κλέη τοῦ στολίζου τὴν Βασιλικὴν πορφύραν ἀνήκουν ἐξ ἴσου εἰς κάθε τιμημένον μέλος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ Βασιλεὺς καὶ Στρατὸς συνηνωμένοι εἰς ἓνα πόθον, ἑστεμμένοι ἀπὸ τὴν αὐτὴν τρισένδοξον ἀίγλην, συνδεδεμένοι διὰ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων θαυμάτης ἀγάπης, χωροῦσι μὲ τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ υπερτάτου καθήκοντος ἀποτιόντες τὸν φόρον τῆς λατρείας πρὸς τὴν Πατρίδα ἢ ὁποία ὑπερηφανεύεται διὰ τὸν στρατὸν τῆς καὶ διὰ τὸν Βασιλέα τῆς.

— «Καὶ σὺ Διάδοχε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόχου σου». Καὶ ὁ Διάδοχος εἶνε τέκνον Του, σπλάγγον Του, προσφιλέστατος καὶ τιμαλφέστατος καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ Ἔθνος. Ἀλλὰ δὲν διστάζει ὁ Βασιλεὺς νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸν θάνατον ἀποδλέπων εἰς τὸ ὑψηλότερον καθήκον, τὸ καθήκον πρὸς τὴν Πατρίδα.

Εὐγενία Ζωγράφου

ΔΙΑΠΡΕΤΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 10' ΑΙΩΝΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΠΑΠΑΛΕΞΟΥΠΟΥΛΟΥ

(Τὸ γένος Καλαμογάρτη)

(Σ νέχε α ε κ τ ὁ προηγούμενον)

Κατὰ τὰς πονηρὰς ταύτας ἡμέρας ἡ Καλλιόπη συνέδραμε τὸν σύζυγον εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει. Τὸ σαλόγι τῆς ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ ἐφελκῆ ὅτι καλὸν εἶχε τὸ Ναύπλιον νὰ ζεῖξῃ λόγῳ οἰκογενείας, διανοίας, πλοῦτου. Ἦτο τὸ συνευνηκτῆριον πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ πάντων τῶν ξένων, οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ Καλλιόπη ὄμιλε εὐχερῶς τὴν τε Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν εἶχεν, ὡς εἶδομεν, εὐρωπαϊκὴν μόρφωσιν, ὥστε οἱ εὐγενεῖς ξένοι ἐνόμιζον ὅτι εὐρίσκοντο εἰς συναναστροφὴν πεπολιτισμένης οἰκίας καὶ οὐχὶ μεταξὺ ἄρειπῶν πολέμου καὶ καταστροφῆς μιᾶς πόλεως ποῦ προσφάτως εἶχε συντρίψει τὰ σῆδρα τῆς δουλείας. Πάντες οἱ καλοὶ ξένοι ἐν τῇ φιλοξενίᾳ οἰκίᾳ τῆς Καλλιόπης εὐρίσκον ἀληθῆ ἄσιν. Φλῆγ φιλότατη τῆς ἀγαπῶσεως, ἐπλούτιζε καθημερινῶς τὰς γνώσεις, δι' ἃ ἦτο ἐνήμερος εἰς ὅλα καὶ συνεπῶς ἠδύνατο νὰ συζητήσῃ καὶ συγχρόνως νὰ ἐνθουσιάζῃ μὲ τὰ σπάνια αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας ἰδίως αἰσθημάτων. Διὰ τοῦτο οἱ ξέ-

νοι, οἱ κατερχόμενοι εἰς τὸ Ναύπλιον, ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τῆς κοινῆς φήμης προσήρχοντο ὡς εἰς προσκύνημα εἰς τὸ σαλόγι τῆς καὶ ἐθαύμαζον τὰς ὀμιλίας τὰς τῶσας ποικιλίας γεμάτας ἀπὸ τοῦ σπινθηρίζοντος πνεύματος αὐτῆς.

* *

Τὰ πράγματα ἐν τούτοις μετεβάλλοντο. Ἀφίκετο ὁ πρῶτος Βασιλεὺς μετὰ συνοδείας Βυζαντινῶν. Ἡ γερμανικὴ ψυχρότης δὲν συνεφώνει μὲ τὴν ζωηρότητα τῆς Καλλιόπης. Συνεπῶς καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπίσημοι Βυζαντινοὶ δὲν εὐρίσκον εὐμενῆ ὑποδοχὴν εἰς τὸ σαλόγι τῆς. Ἐπρωτίμω τούτῳ Ἰταλοῦ, Γάλλου καὶ Ἀγγλοῦ, μετὰ τοῦ ἀνθους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Πάλιν ἄλλη μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. Ἡ πρωτεύουσα μετετέθη εἰς Ἀθήνας. Ἡ Καλλιόπη ἔμεινε ὅμως εἰς Ναύπλιον χωρὶς νὰ μειωθῇ ἢ δρασθῆς τῆς, διότι ἡ οἰκία τῆς ἐξηκολούθει νὰ εἶνε πολιτικὸν κέντρον καὶ κοινωνικόν. Ἐνίστατο τὴν εὐλοποῦν αἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ μικρὰν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ναυπλίου ἢ καθὼς ἡ ἰδέα ἔλεγε ἀπετέλει ὁ στρατὸν προσκεκολλημένον εἰς τοῦς

βράχους τοῦ Ἰτς-Καλέ. Καί ὅταν πάντες οἱ ἐπίσημοι Ἕλληνας καί ξένοι προσήρχοντο νά τήν ἐπισκεφθοῦν μειδιῶσα ἔλεγε: «Μετά τὸ Παλαμῆδι ἐρχομαι ἐγὼ» εἶμαι καί ἐγὼ ἐν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα μνημεῖα τοῦ Ναυπλίου καί ἐπομένως ἡ ἐπίσκεψίς σας ἀποβαίνει ὑποχρεωτική».

Μεγάλη ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματός της. Δι' ὅ ὅτι ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἱστορικός Ἑρρίκος Μαρτέν τῆ εἶπε: «Κυρία, ἐρχομαι νὰ καταθέσω τὰ σέβη μου ἐνώπιον «μῆας μεγάλης Κυρίας (grande Dame) τοῦ αἰῶνός μας, ἀμέσως ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η ἀπῆντησε: «Πολύ, παρὰ πολὺ «μεγάλτης μάλιστα, κύριε Μαρτέν, ἐγεί ἐδομήκοντα ἦδη ἐτὶ περασμένα...».

**

Κατὰ τὰς γενομένας πρώτας Δημηρεσίας λήγοντος τοῦ ἔτους 1834 ὁ σύζυγός της ἐξελέγη δὴμιάρχος Ναυπλίου καί τοιοῦτος κατ' ἐπανάληψιν ἐγένετο. Περιττόν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ δημοτικότης καί ἡ πλειονοψηφία τοῦ συζύγου ὠφείλετο εἰς τὴν ὄρασιν τῆς σ υ ζ ῦ γ ο υ.

Ὅταν ὁ σύζυγος μετέδη ὡς πληρεξούσιος, τῆ 1843 εἰς Ἀθήνας, ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η τὸν ἠκολούθησε καί δὲν ἐδράδυνεν ἐν Ἀθήναις ἐπίσης τὸ σ α λ ὀ ν ι τῆς νὰ γίνῃ κέντρον πολιτικόν, ἀλλὰ κέντρον τῆς ἀγγλοφρονούσης μερίδος, τῆς ὁποίας προῖστατο ὁ Ἀλέξανδρος Μυροκορδάτος. Ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως ἐτελείωσαν ἐπανέκαμψεν ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η εἰς τὸ ἀγαπητόν της Ναυπλίον. Ἐπίσης ὅτε ὁ σύζυγός της διωρίσθη Γερουσιαστής δὲν ἐγκατέλειψε τὴν παλαιὰν ἐστίαν, ἀλλὰ μόνον ἡμέρας τινὰς κπρέμενε παρὰ τῆς συζύγου της, διότι δὲν ἠγχαριστεῖτο εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ Ο ΤΥΦΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Μία ἀδελφὴ νοσοκόμος καί εἰς τυφλὸς στρατιώτης ἐφάνησαν πρῶταν τινὰ βαδίζοντας διὰ τοῦ Chalins πρὸς τοὺς Παρισίους.

Ὁ στρατιώτης εἶχε τυφλωθῆ ἐκ τραύματος τὸ ὅποιον ἐλαθεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνῆ ἐμάχετο τοὺς Ἡρώλους. Οἱ Ἡρώλοι τὸν εἶχον ἐγκαταλείψει εἰς τὸν δρόμον ἅμα τὸν συνέλαβον οἱ δὲ συστρατιωταὶ του συλληφθέντες αἰχμάλωτοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν βοηθήσωσι. Ὁ δυστυχὴς φορῶν τὴν στολήν του γάλλου στρατιώτου, εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαιτήσῃ ὀλίγον ἄρτον διὰ νὰ ζῆσῃ, ὀλίγον ἄχυρον διὰ νὰ κειμηθῆ. Ἡ εἶχον ἀφεύκτως ἀποθάνει ἐὰν δὲν εἶχε συναντήσει τὴν ἀδελφὴν νοσοκόμον.

Ἐπηρετήσας ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος δὲν εἶχε τὴν παραμικρὰν περιουσίαν, ἔχων δὲ χαρακτῆρα ὀρμητικὸν καί βάρβαρον τὸ ὕφος ἐφαίνετο ἀπομακρύνων ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν συμπάθειαν. Ἡ ἀδελφὴ ὅμως λαδοῦσα αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ὠδήγει εἰς τὸ ἐν Παρισίοις νοσοκομεῖον τῶν Ἀνικάνων, ὅπως ἐκεῖ εὖρη ἄσυλον. Καί ἐβάδιζον τὴν μακρὰν ὁδόν, ἐκεῖνος μὲν κατηφῆς καί σιωπηλός, ἐκεῖνη δὲ ἐνθαρρυνομένη ὑπὸ τῆς εὐσπλαχνίας. Ἡ ἀδελφὴ ἐξήτει βοήθειαν διὰ τὸν στρατιώτην τῆς, τὸν ἔτρεφε διὰ τῆς καλλιτέρας μερίδος τῶν ὄσων ἐλάμβανε καί ἐγένετο ὑπηρετρία τοῦ δυστυχῆς ἐκείνου. Οἱ σταθμοὶ διεδέχοντο τοὺς σταθμούς. Ἐβάδιζον ὑπὸ τὴν βροχήν, τὴν χιόνα, ἔξων δι' ὀλίγων, ὑπέφερον πολὺ καί ὁ στρατιώτης συχνὰ παρεπονεῖτο. Ἡ ἀδελφὴ ὅμως τοῦ ἀπέδιδε τὸ θάρρος του θιγούσα τὴν φιλοτιμίαν του.

Ὅλιγον κατ' ὀλίγον τοῦ ὠμίλησε περὶ Θεοῦ, περὶ ἀλλῆς ζωῆς καί ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὄστις δὲν ἔδλεγε πλεόν γυχαριστεῖτο νὰ τὴν ἀκούῃ. Ὁραίαν τινὰ πρῶταν ὁ στρατιώτης ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστήσιν του διότι ἦκου-

Χάριν βοτανικῶν μελετῶν ὁ Θεόδωρος Ὁρφανίδης, κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1850, εἶχε μεταβῆ εἰς Ναυπλίον. Ἡμέραν τινὰ παρεκάθητο εἰς εὐθυμον συμπόσιον μετὰ φίλων, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἔλλειψις ἦτο τοῦ καλοῦ οἴνου. Ὁ Ὁρφανίδης ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η, ἡ καλή του φίλη, εἶχεν ἐν τῇ ἀποθήκῃ αὐτῆς ἀρκετὰς φιάλας ἐκλεκτοῦ οἴνου. Ὅμως ἐγίνωσκεν ὁ Ὁρφανίδης, ὅτι ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ μὴ δίδῃ ἐκ τοῦ οἴνου τῆς, ἀν μὴ πρότερον τῆ ἐστέλλοντο ἰσάριθμοι κενὰ φιάλαι. Ὁ Ὁρφανίδης ζήτηε δύο κενὰς φιάλας καί τὰς στέλλει εἰς τὴν φίλην του Κ α λ λ ι ὀ π η ν μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

Τῆ κυρία Καλλιότη
Λάβετε φιάλας δύο, κι' ἀνι' αὐτῶν παρακαλῶ σας
Στείλατέ με δύο ἄλλας, πλήρεις ὅμως καί κλειστάς,
Ἀπὸ τὸ γλυκὺ σας μαῦρον ἢ ἀπὸ τὸ κόκκινόν σας,
Τὸ ὅποιον ἐμψυχώνει τοὺς ἀψύχους ποιητάς.
Ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς μας μετεποίησεν εἰς οἶνον
Πλήρεις ὕδατος ὕδρας εἰς τὸν γάμον τοῦ Κανᾶ.
Σὺ κυρά μου, χωρὶς ἄλλο, ὑπερέβης καί Ἐκεῖνον,
Ἴπευή πληροῖ. οἴνου τὰ ἀγγεῖα τὰ κενά.

Φυσικὰ ἡ Κ α λ λ ι ὀ π η ἠγχαριστήθη ἐκ τοῦ τρύπου μεθ' οὗ ὁ διαπρεπὴς φίλος της ἐξήγει τὸν οἶνον καί ἀντι δύο ἀπέστειλε δώδεκα φιάλας.

Εἰς ἐκ τῶν συνδυαζομένων ἦτο ἐρωτευμένος, καί ὄσον ἐπινεν οἶνον, περισσότερον ἐστέναζεν. Ὁ Ὁρφανίδης ὅμως ὄσον ἐπινεν ἐγένετο εὐθυμότερος καί ἐξ αὐτοῦ ἐνεπνεύσθη καί ἔκαμε τὸ λαμπρὸν μεθυραφικὸν ποίημά του «Καρὰ-Σεόντλην». Ὅπως ὁ οἶνος τῆς Κ α λ λ ι ὀ π η εἰς ἐπρόσθεσε κάτι εἰς τὴν φιλολογίαν μας.

(Ἐλεται συνέχεια) Σπ. Δεβιάζης

Τρεῖς μῆνας βραδύτερον ὁ στρατιώτης ἀνέκτισε τὴν ὄρασιν. Ἡ ἀδελφὴ ἐπανήλθεν εἰς τὸ σχολεῖν της καί διδάσκει τὴν ἀνάγνωσιν εἰς τὰς κορυσίδας τῶν χωρικῶν. Ἐὰν ὅμως περὶ τῆς ἀπογευματινῆς ὄρας εἰσέλθετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας θέλετε ἰδῆ

ἄνδρα γονυπετὴ πλησίον τοῦ κιγκλιώματος τῆς ἁγίας τραπέζης. . . . Εἶνε ὁ στρατιώτης ὁ ὁποῖος προσεύχεται διὰ τὴν εὐεργετίαν του!

Général Ambert

(Μετάφρασις Δος Σοφ Καραβάνα)

Ἡ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΔΑΡΟΥΙΝ

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὸν ὕλικὸν κόσμον, ὀνάμεθα τοὐλάχιστον νὰ φθάσωμεν μέχρι τοῦ σημείου νὰ συμπεράνωμεν διὰ τὰ γινόμενα δὲν παράγονται διὰ μεμονωμένης μεσολαβήσεως τῆς θείας δυνάμεως, ἐκδηλουμένης ἐν ἐκάστῃ ἰδίᾳ περιπτώσει, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν γενικῶν νόμων».

Whewel

Ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς αἰτίας» θεωριῶν τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ φυσιοδίφου ἐνετοσοῦτη, ὡστε ἀνὰ μὴδὲν αἰτίαις εὐκόλως νὰ φαντασθῆ, ὅποια ἦτο ἡ κατάστασις πολλῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ δαιμονίου συγγράμματος: Ἡ Ἀρχὴ τῶν Εἰδῶν, διότι οἱ μετὰ τὸν Δάρουιν ἐπιστήμονες ὑπέστησαν τληκαίτην ἐπήρειαν τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ, ὡστε δύναται νὰ θεωρηθῆ, ἄνευ οὐδενὸς διασταμοῦ, τελειωτικῆ.

Δὲν δυνάμεθα, βεβαίως, νὰ εἴπωμεν ὅτι πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἡ βιολογία. Ὑπῆρχε μία ζωολογία, μία βοτανικὴ, μία ἀνθρωπολογία, ὡν ἐκάστη ἀποτελεῖ ἴδιον κλάδον ἱκανῶς ἐπιφορτισμένον καί ἐξόχως ταξινομημένον, οὐχ ἦτον ὅμως ἔλειπεν ἡ συνάφεια ἢν παρέσχεν ἡ θεωρία τῆς ἐξελέξεως.

Ἀναμφιβόλως, τὰ «διαμερίσματα τῆς ἐπιστήμης»—διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ Ἀδούστου Βάϊσμαν—δὲν ἔθεωροῦντο πλήρη. Ἐγνώριζον ὅτι παρουσίαζον πολυαρίθμους ἐλλείψεις, ἀλλ' ἐπίστευον ὅτι ἔλειπον «λεπτομέρειαι», ἐνῶ ἀκριβῶς ἔλειπε τὸ οὐσιώδες, ἡ διευθύντρια ἰδέα, ἡ βάσις τοῦ ὅλου.

Ἡ ἐμβρυολογία, ἡ ὀντογένεσις, ὅπως λέγουσιν σήμερον, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ πολλῶν παρατηρήσεων, λίαν ἐνδιαφεροῦσάν ἀναμφισβήτως, δὲν ἦτο ἐνεία. Ὅποια ὅμως ἀλλαγὴ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ φωτεινὴ ἰδέα τῆς ἐξελέξεως! Ὅποια ἁρμογία ἐπῆλθε διὰ νὰ μορφώσῃ ἕν ἀξιοθαύμαστον οἰκοδόμημα.

Τὸ ὡν, ἐν ᾧ ἀνεγνωρίσθη ταυτότης μετὰ τὸ κύταρον, ἀναφαίνεται ὡς ἀνάμνησις τῶν μονοκυττάρων μορίων, ὡν ἄθροισμα ἀποτελεῖ τοὺς ἀνωτέρους οργανισμούς. Τὰ ἀτελῆ ὄργανα πορροιάζονται ὡς ὠρισμένα τεμνηρία τῶν μεταμορφώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐλαβον χώραν εἰς τὰ διάφορα εἶδη διὰ μέσου τῶν ἐποχῶν. Διὰ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων ὀλη ἡ ἐπιστήμη ἐφωτισθῆ. Ἰδίως δὲ ἡ συγκριτικὴ ἀνατομία ἐλαβε μεγίστην ὄψθισιν.

Ἐν τῇ φυσιολογίᾳ, τὰ φαινόμενα τῆς ἀναγεννήσεως, τῆς διαδοχῆς, τὰ ὄργανα, τὸ κύταρον, ὁ πυρὴν αὐτοῦ ἐλαβον τὴν λογικὴν αὐτῶν ἐρμηγείαν. Ἡ ἀνθρωπολογία ἔτυχε νέου ἐνδιαφέροντος, ὅταν ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ ἀνθρωπος εἶνε ἐπίσης ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέξεως. Πληθὺς προβλημάτων παρουσιάσθη, ὡν ἡ λύσις ἐπηκολούθησεν. Ἐπεβάλλετο ἡ σπουδὴ τῆς γενέσεως, οὐ μόνον τοῦ σώματος ἀλλὰ καί τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν.

Ἰπῆρχεν ἦδη μία ἱστορία τῆς διαλέκτου, τοῦ νόμου,

τῆς θρησκείας, τῆς τέχνης κ.τ.λ. ἀλλ' ἔδει ἦδη ν' ἀνέλθωμεν πολὺ πέραν τῶν μυστηριωδῶν Ἀδάμ καί Εὔας μέχρι τῶν πρωτοζῶων, τῶν προγόνων μας. Ἡ σπουδὴ τῆς ψυχολογίας τῶν ζῶων ἐπιβάλλεται διὰ τὸ μέλλον. Ἔνθα ἡ θεωρία τοῦ Δάρουιν ἀνεμύχθη, ἐγένετο νέα ζύμωσις.

Ἐξ ὅλων τῶν μεγάλων ἀποτελεσμάτων, αἵτινα ἐπέφερεν ἡ Δαρουίνιος θεωρία, τὸ κράτιστον εἶνε ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἐνιαίου τῆς φύσεως. Ἐδιδάχθημεν ὅτι ὁ οργανικὸς κόσμος ὑπέκειν τοῖς αὐτοῖς ἀκριβῶς νόμοις, οἷς καί ὁ ἀνόργανος. Ἐντεῦθεν ἐν μέγα γεγονός, διὰ τὸ ὅποιον οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλῃ.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκλεκτικότητος μετέβαλεν ἄρδην τὰς πρότερον ἰδέας, ὡς αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις. Ἐννοοῦμεν ἦδη τὴν πάλην, σιωπηρὰν ἢ θορυβώδη, τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν, τὸν ἀνταγωνισμόν διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς γῆς, τὴν συγκρότησιν τῶν κοινωνιῶν, τὴν διαίρεσιν τῆς ἐργασίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν, τὴν ἰδρυσιν τῶν ἐκαιρειῶν, τὴν ἐξέλιξιν τῶν τάξεων, ἐπίσης δὲ τὰς ἀρχὰς ἐνὸς γενικοῦ καλοῦ ἀπορρέοντος ἐξ ὅλων τῶν νεωτέρων ἀντιλήψεων.

Ἐξ ἄλλου ἡ παρατήρησις τῶν πραγμάτων δεικνύει, ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ ζωικοῦ κόσμου ἠκολούθησε μίαν αὐξοῦσαν πρὸσδοκ, ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων ὄντων μέχρι τοῦ ἀνθρώπου, παρ' ὠρισμένα ὀπισθοδρομικὰ γεγονότα λίαν ἄλλως τε περιωρισμένα.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ γενικὴ αἰσθησις ὀφείλει νὰ μεταβληθῆ ἐν τῷ μέλλοντι. Εἶνε ὅμως ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιζῶμεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης «ὑπόυται πάντοτε», διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ ὑπερηγίστου Ροινκατέ—ὄχι τοῦ βεβηλώσαντος τὸ ὄνομα Πρωέδρου τῆς Γαλλικῆς πλουτοκρατίας—ἀλλὰ τοῦ Ἑρρίκου, τῆς δόξης ταύτης τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν πρόκειται νὰ ἐπέλθωσι ῥιζικαὶ μεταβολαὶ ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, εἴτε δηλαδὴ νὰ τῷ προστεθῶσι πτέρυγες, εἴτε αἱ διανοητικοὶ αὐτοῦ δυνάμεις νὰ ὑπερβοῦν τὸ φυσικὸν αὐτῶν ὄριον. Οὐχ ἦτον ὅμως ἡ ἠθικὴ τελειοποίησις φαίνεται ἀναγκαία ἐξ αὐτῆς ταύτης; τῆς ἐκλεκτικότητος τῶν πραγμάτων. Δὲν λέγομεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θ' ἀποτελεσθῆ ἀπὸ ἀγίους, ἀφίνοντας κατὰ μέρος πᾶν συμφέρον, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οἵτινες θὰ φέρωνται πρὸς ἐν ἰδεώδες εὐγενέστερον κεκτημένοι τοῦ συναισθήματος τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ δίκαιον τοῦ πλησίον, καί οἵτινες θὰ ἔχωσι μίαν θρησκείαν ἀπεκδυθεῖσαν παντὸς εἰδώλου, θὰ αὐξηθῆ, ὡς ἄλλως τε φαίνεται ἐκ τῆς πρὸς τὸ παρελθὸν συγκρίσεως.

Δυνάμεθα νομίζομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Δάρουιν ἐδωκε πραγματικώτερον καί φωτεινότερον ἰδέαν διὰ τὸ καλὸν καί διὰ τὸ κακόν. Ἡ διάκρισις τοῦ καλοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ, εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θ' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ κατοικίω παλαιὰ παροιμία ἔχει δίκαιον: «Ὅλοι οἱ ἡλίθιοι εἶνε κακοὶ ὄλοι δὲ οἱ κακοὶ ἡλίθιοι.»

Πολύδωρος Κατηγημητρίου

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

21)1 Ιουνίου

Τὴν Κυριακὴν 19)1 Ιουνίου ἐπανηγυρίσθη ἐν Λωζάνῃ ἡ ἐθνικὴ εορτὴ, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπισήμου ἡμέρας χάριν τῆς πολυκριθμοτέρας προσελεύσεως ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλβετίας, τῶν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀπησχολημένων Ἑλλήνων.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκκ'ησίᾳ ἐγένετο, μετὰ τὴν λειτουργίαν¹ δοξολογία, κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑποίας τὸν πανηγυρικὸν λόγον τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησαν ὁ καθηγητὴς κ. Μιχαὴλ Σ. Κέπετζης. Ὁ λόγος ἦτο φαιδρῶς κεκοσμημένος μὲ ἐθνικὰς σημαίας καὶ δάφνας. Οἱ μαθηταὶ Γενεύης, Λωζάνης, Νεοपुरγίου, Ζυρίχης κλ. παρευρίσκοντο ἐπισήμως μὲ τὰς σημαίας των. Οἱ συμμετασχόντες εἰς τὴν τελετὴν ἦσαν περὶ τοὺς δικοσμούς. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παρεκάθησαν κατόπι εἰς κοινὸν γέφυμα, μεθ' ὃ συνεκροτήθη ἰδιαιτέρα συνάλευσις, καθ' ἣν συνεζητήθησαν φιλικῶς ἐνδιαφέροντα ἐθνικὰ ζητήματα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 21)3, ὁ φοιτητικὸς Σύλλογος «Ἄ-θηνα» διοργάνωσεν ἐν Σαμπάλ τῆς Λενεύης ἑσπέρην εορτὴν σποφθετασὺν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κέπετζη

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου τοῦ ὁ κ. Κέπετζης ἀπέδωκε τὸν ὀφειλόμενον φόρον σεβασμοῦ καὶ ευγνωμοσύνης εἰς πάντα τοὺς συνελεύσαντας καθ' ὁλονδότητε τρόπον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ πολέμου, ὃν ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλάς τὸ 1912.

Ἀκολούθως προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

Καὶ τώρα ὅπου ἐτελέσαμεν δοξολογίαν, τώρα ὅπου ἀπεδώσαμεν εἰς ὅλους τὸν ὀφειλόμενον φόρον ευγνωμοσύνης, μὴπως ἐξωφλήσαμεν οὕτω μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν; Ποσῶς! Ἡ δοξολογία τῆς ἡμέρας ταύτης εἶπε ἀπ' ἐναντίας ἀρχὴ καὶ ἀφαιτηρία πολλαπλῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιβάλλει ἡ νέα ἐθνικὴ σταδιοδρομία εἰς ἣν εἰσερχόμεθα.

Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν τὸ 1912 οἱ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀγωνισθέντες, εἶνε βεβαίως εὐφρόσυνον καὶ ἀξιοθαύμαστον. ἔχει ὅμως ἀνάγκην συμπληρώσεως καὶ υποστηρίξεως. Συμπληρώσεως, διότι εἶνε ἀτελὲς καὶ οἱ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν νὰ γίνῃ ἐκτενέστερον. Ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῶμεν τὰ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων, οἵτινες θὰ μείνουν ἀκόμη ἐξω τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ἐν τῇ περιφερείᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐν ταῖς χώραις αἰτινες θὰ μείνουν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν συμμάχων, Ἑλλήνων ἐκτεθειμένων εἰς κινδύνου, διώξεις καὶ δεινοπαθήματα καὶ ὑπὲρ ὧν ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἀπὸ σήμερον ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ μεριμνήσῃ. Ὑποστηρίξεως καὶ ἐδραίωσεως, διότι πρὸς διατήρησιν τῶν κτηθέντων παρουσιάζεται δυστυχῶς ἀνάγκη διηνεκοῦς πάλης ἐναντίον ὄλων τῶν ἀντιπάλων οὓς παρέχει καὶ εἰς τοὺς ἀγαθωτέρους καὶ φιλεργητικωτέρους ἀνθρώπους, ἡ ζηλοτυπία, ἡ πλεονεξία καὶ αἱ ἀρπακτικαὶ διαθέσεις ληστῶν κεκαλυμμένων μὲ τὸ ψυμύθιον τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ ἀπελευθερωτικὸς πόλεμος τοῦ 1912 ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ καταπέσουν τὰ προσωπεῖα Φαρισσαίων τινῶν, ἐπιβουλευομένων αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπόστασιν καὶ κακουργούντων πρὸς ναίαντιζιν καὶ τῶν ἱερωτέρων δικαίων. Ἀφ' ἑτέρου μεταξὺ αὐτῶν τῶν μέχρι τοῦδε συμμάχων δὲν εἶμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἔχωμεν πάντοτε φίλους καὶ βοηθοὺς. Βεβαίως αἱ Κυβερνήσεις καὶ ὅλοι ὅσοι κρίνουν τὰ πράγματα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης διορατικότητος, θεωροῦν ὡς συμφερωτέραν τὴν παράστασιν καὶ τὴν ἐδραίωσιν συμμαχίας καὶ συμπράξεως πρὸς ἀπο-

φυγὴν μεγαλειτέρων κινδύνων, ἀφοῦ ἡ ἔνωσις καὶ ἡ σύμπραξις τῶν μικρῶν Κρατῶν κατεδείχθη ὡς τὸ ἀσφαλέςτερον μέσον πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν ἔχθρικῶν ἐνεργειῶν τῶν μεγάλων, ἀφοῦ ἄνευ τῆς ἐνώσεως καταστρέφεται ἡ μετὰ κόπου σχηματισθεῖσα δύναμις τῶν βαλκανικῶν Κρατῶν, κινδυνεύει δὲ καὶ αὐτὴ ἡ διατήρησις τῶν μετὰ τῶσων θυσιῶν κατακτηθέντων. Ἡ ἰδέα ὅμως τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς συμμαχίας δὲν εἰσέδυσεν ἴδη ἀρκετὰ εἰς τὸ πνεῦμα ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων, πολλοὶ δὲ εἶνε ἀκόμη οἱ θεωροῦντες τὴν παράστασιν τοιαύτης ἐνώσεως ὡς ἀδύνατον, ἔνεκα τῆς ὑπαρχούσης μεγάλης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἰδεῶν, τῶν διαθέσεων καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν διαφορῶν συμμάχων λαῶν. Μολονότι δὲ καταβάλλεται πολλαχόθεν προσπάθεια ὅπως ἐπιτευχθῇ ὅσον τάχιον ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τοῦτο διαπαιδαγωγήσις, καὶ ἂν εἴη αἱ προσπάθειαι αὗται ἐπιτύχουν μίαν ἡμέραν, ἐπὶ πολλῶν εἶη καιρὸν ἡ Ἑλλάς θὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀμυνθῇ πρὸς διατήρησιν τῶν μετὰ τῶσων θυσιῶν καὶ κόπων κτηθέντων¹), ἐφ' ὅσον δὲν κατανασθῶσι τὰ θρασέως πολλακίς ἐκδηλούμενα ἐνστικτικὰ ἀρπαγῆς καὶ ἀδηφαγίας.

Καθ' ἣν λοιπὸν ἡμέραν συνερχόμεθα ὅπως εορτάσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν, ζωτικώτατον μᾶς ἐπιβάλλεται καθήκον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου μαθητήματα, ὡς καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀπορροῦσας διὰ τὸ μέλλον ὑποχρεώσεις.

Καὶ πρῶτον, ὅποια τὰ ἐκ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀγῶνος διδάγματα;

α'. Τὸ πρῶτιστον πάντων εἶνε ἡ ἀποθέωσις τῆς ἐργασίας.

Ὅταν, μετὰ τὸν ἀτυχή πόλεμον τοῦ 1897, ἡ Ἑλλάς εὐρέθη εἰς οἶον σημειῶν γνωρίζομεν, ὅλοι οἱ μελετήσαντες τοὺς λόγους τῆς ἡττῆς ἐκείνης καὶ οἱ γνωρίζοντες τὰ πολυτέμια προσόντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, Ἑλληνέες τε καὶ φιλέλληνες, ἀνεφώνησαν ὁμοφώνως: Μὴν ἀποθαρρύνεσθε τὸ μέλλον θὰ σᾶς εἶνε βεβαίως αἰσιώτερον ἐὰν ἐργασθῆτε. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀξιὸς καλλιτέρας τύχης, ἀρκεῖ νὰ ἐργασθῇ πρὸς τοῦτο καὶ νὰ ὀδηγηθῇ δεόντως!

Μόλις δεκαπέντε παρήλθον ἔκτοτε ἔτι καὶ ἡ προφητεία ἐπραγματοποιήθη. Οἱ Ἑλληνέες ἐνίκησαν διότι ἐργάσθησαν καὶ ἔτυχον ἱκανῶν ὁδηγῶν. Εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν δυνάμεων. Εἰργάσθησαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως τῆς χώρας καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἠθῶν. Εἰργάσθησαν ἕκαστος ἀτομικῶς ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός του, διότι κατενόησαν ὅτι ἡ ἐργασία, δίδουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐξυγενεῖζει καὶ ἀνυψώνει καὶ ὅτι ἡ ἀνυψώσις τῶν ἀτόμων συνεπιφέρει τὴν ἀνυψώσιν τοῦ συνόλου τῶν ἀτόμων, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται Πατρίς.

β'. — Ἐτερον διδάγμα εἶνε ἡ σημασία τῆς ἠθικῆς ὑποχρέωσης, ἣτις ἐπιτρέπει εἰς ἕνα λαὸν νὰ νικήσῃ καὶ ὅταν εἴη δὲν ἔχῃ τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν.

Μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 εὐρέθησαν διάφοροι σοφοὶ ἀπαισιόδοξοι, οἵτινες διεκήρυττον ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον ἡ μικρὰ Ἑλλάς νὰ νικήσῃ ποτὲ ἐχθρὸν ἀσυγκρίτως πολυαριθμώτερον. Καὶ ὅμως τὸ ἀδύνατον αὐτὸ κατωρθώθη, μεθ' ὅλας τὰς θεωρίας τῶν ἀπαισιόδοξων καὶ συστηματι-

(1) Ὑπελογίσθη, μετὰ τῆς Γαλλ. ἀπεστολῆς, ὅτι μόνον ὁ κατὰ ἑξῆρας πόλεμος ἐπέφερε διὰ τὴν Ἑλλάδα, μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1913, θανάτην 400 ἑκατομμυρίων!

κῶν ἐπικριτῶν. Ἡ δὲ μικρὰ Ἑλλάς, ἐκτὸς τῆς πασιγνώστου καὶ πολυτίμου αὐτῆς κατὰ θάλασσαν δρώσεως, παρέταξε κατὰ ἑξῆρας στρατὸν 240.000 ἀνδρῶν, κατεδείχθη δ' ἀπαξίτη, ὅτι στρατὸς ὀλιγώτερον πολυἀριθμὸς τοῦ ἐχθρικοῦ δύναται νὰ νικήσῃ, ὅταν εἰς τὴν κατάλληλον αὐτοῦ προπαρασκευὴν προστίθεται ἡ πολυτίμος ἠθικὴ δύναμις τῆς ὑψηλῆς καὶ εἰγενοῦς ιδέας δι' ἣν πολεμεῖ, καὶ ἡ πεποίθησις εἰς τὴν νίκην.

Ἐν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν ἐπεισοδίων, τὸ ὁποῖον παρετηρήθη πολλακίς εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἶνε τὸ ἑξῆς. Οἱ ἄνδρες κατὰκοποι, ἐξηνητημένοι σχεδὸν ἀπὸ τὰς κακουχίας, τὰς στερεῆσεις τροφῆς καὶ ὕπνου καὶ τὰς διαφορῶς κοπώσεως, ἐπιπτον κατὰ γῆς πρὸς ἀνάπαυσιν. Αἴφνης ἠγείροντο διὰ μιᾶς ὡς εἰς ἄνθρωπος, ἠλ' ἐτριζόμενοι ἀπὸ μίαν λέξιν τοῦ στρατηγοῦ: Ἐμπρὸς παιδί! γ'. — Εἰς τὴν νίκην συνετέλεσε βεβαίως τὰ μέγιστα ἡ σύμπραξις καὶ ἡ συμμαχία, ἣτις κατέδειξε τὸ τί δύναται, νὰ κατορθώσῃ ἡ ἐνωσις. Ἐνωσις οὐκ ἴσως Πατρίδος—τοῦ ὄπερ ἐννοεῖται οἰκοθεν—ἀλλ' ἔνωσις καὶ μετ' ἀντιπάλων, μεθ' ὧν ὑπάρχουν κοινὰ συμφέροντα καὶ κοινοὶ ἐχθροί.

Εἰς τὸ διδάγμα δὲ τοῦτο προσθετέον καὶ τὸ ὅτι, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐνώσεως ἀπαιτοῦνται μερικαὶ θυσίαι, θυσίαι ἐνὸς μέρους τῶν ἐθνικῶν ὄντων πρὸς ἀσφαλεστέραν πραγματοποίησιν τῶν ἀμέσως δυνατῶν.

δ'. — Ἐτερον διδάγμα, τὸ ὁποῖον εἶχε δώσει ἴδη ὁ ρωσο-ιαπωνικὸς πόλεμος, εἶνε ἡ πολυτίμος βοήθεια ἣν παρέχει τὸ μέγα πρῶτον τῆς σιωπῆς.

Πολλάκις κατεκρίθη δικαίως ἡ ἀθυροστομία καὶ ἀκριτομύθια, αἵτινες ἐπροξένησαν τόσας ἐθνικὰς ζημίας. Ἀφ' ἐνὸς ἐπροκαλεῖτο ἀποθάρρυνσις καὶ πανικὸς μὲ τὴν διάδοσιν εἰδήσεων ὑπερβολικῶν ἢ καὶ ψευδῶν, ἀπὸ φλυαρίων φιλοδοξούντων νὰ πωλήσουν σοφίαν ἢ νὰ εἶναι οἱ πρῶτοι μαθόντες καὶ γνωστοποιήσαντες μίαν εἰδησιν, χωρὶς νὰ λάβουν προηγουμένως τὸν κόπον νὰ ἐξελέγξουν τὸ ἀκριβές ἢ καὶ ἀπλὸς τὸ πιθανόν τῆς εἰδήσεως των. Εὐτυχῶς, νόμος αὐστηρὸς συνετέλεσε ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, ἐν τούτῳ, νέων συνηθειῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ πολυλογία καὶ ἡ ἀκριτομύθια ἔσχον πολλακίς ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δώσουν πολυτίμους πληροφορίας εἰς τοὺς ἐχθρούς. (Ὅστω τὸ 1897, ὅτε οἱ Τούρκοι ἀξιωματικοὶ ἔλεγαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀνάγκην κατασκόπων, διότι τοῖς ἴσκει ν' ἀνοίξουν μίαν Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα!). Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἐπετελέσθησαν σημαντικαὶ πρόοδοι ἐν Ἑλλάδι, τόσον ἐν τῷ τύπῳ ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν. Ἐὰν ὅμως οἱ φρόνιμοι ἐποφελούνηται ἀπὸ τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἄλλων—καὶ αὐτῶν εἶνε τῶν ἀντιπάλων των—ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπολύτου σιωπῆς πρὸς ἐξιστάσις τῆς ἐπιτυχίας, κατῳρθώσαν ἰδιαιτέρως οἱ Βούλγαροι, οἵτινες ἐτέτυχον οὕτω, μεταξὺ ἄλλων, τὴν ἀρώτην καὶ βρυσήμαντον αὐτῶν νίκην τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

ε'. — Πρὸς τὴν σιωπῇ συμβαδίζει ἕτερον προσόν: ἡ μετριοφροσύνη.

Αὕτη δὲν εἶνε μόνον ἀρετὴ θεωρητικὴ. Ἀπεδείχθη πολλακίς ὅτι ἔχει πρακτικωτάτην διττὴν σημασίαν.

Ἡ καυχησιολογία καὶ ἡ κομπορημοσύνη δὲν δεικνύουν μόνον τὴν ἐπιπολαιότητα τοῦ αὐτοκαυχώμενου, ἀλλὰ προκαλοῦν ἐπὶ πλέον τὴν ἀντιπάθειαν καὶ τὴν ἀντίπραξιν τῶν ἀντιπάλων καὶ τῶν ζηλοτύπων, πολλακίς δὲ κενεοῦν ἀσκόπως τὴν μικροφιλοτιμίαν των καὶ γεννώσι τὴν ὀργὴν των, παρέχουσαι οὕτω περιπλοκάς καὶ ζημίας, ἅς γνωρίζουν ν' ἀποφεύγουν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν τὸν σκοπὸν των

συστηματικῶς καὶ ἀθορύβως, χωρὶς νὰ ἐξερεθίσουν ἀνοφελῶς τοὺς ἀντιπάλους των.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ μετριοφροσύνη εἶνε ἀπαραίτητος, διότι ἡ Ἑλλάς διατρέχει νῦν τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχουν ὅλοι οἱ δρῶσαντες νίκας καὶ ἐπιτυχίας, νὰ μεθύσῃ δηλ. ἐν τῇ χαρῇ τῆς νίκης, νὰ νομίξῃ τοῦ λοιποῦ ὅλα εὐκόλα καὶ νὰ χάσῃ τὴν συναίσθησιν τῆς πραγματικότητος, πρὸς μεγάλην αὐτῆς ζημίαν. Βεβαίως, ἡ πεποίθησις εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις εἶνε εὐφρόσυνος, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ μὴ μετατραπῇ εἰς ὑπεροψίαν καὶ ὑπερτίμησιν τῆς πραγματικότητος.

Ἐὰν ἀρκεῖ ὅμως νὰ ἐρευνησωμεν καὶ ἐξακριβώσωμεν τὰ διόφορα διδάγματα τοῦ πολέμου τοῦ 1912. Πρέπει καὶ νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐν τῇ νέᾳ σταδιοδρομίᾳ, ἐν ἣ εἰσερχόμεθα καὶ ἐξ ἣς ἐξαρτᾶται αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Ὄφειλομεν ὄντως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸν νέον δρόμον, εἰς ὃν εἰσέρχεται ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἔχομεν νὰ διεξαγάγωμεν πάλην, ἔνεκα ζηλοτυπίας τῶν μὲν καὶ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρέξεων τῶν δέ. Ἡ διατήρησις τῶν κτηθέντων ἀπαιτεῖ προσπάθειαν ἀδιάλειπτον, μεθοδικὴν καὶ καρτερικὴν, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ εἶνε μοιραία ἡ συντριβὴ καὶ ἡ παραγκώνισις. Πρὸς διατήρησιν τῶν κτηθέντων, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων ἡμῶν, πρὸς προστασίαν τῶν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, οἵτινες θὰ μείνουν ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν (εἴτε τῶν Τούρκων εἴτε ἄλλων) εἶμεθα ἠναγκασμένοι νὰ παλαίωμεν, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ ποδοπατηθῶμεν.

Ἡ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς—χάρις εἰς τὴν ἐπιτενεχθεῖσαν σωτηρίαν ζύμωσιν—ἐπέδειξε ζωτικότητα, σθένος, συνολικὸν πατριωτισμὸν ἀπαράμεινον, εὐγένειαν ἐν τῇ πάλῃ. Ἐν τῷ νέῳ αὐτῆς σταδίῳ ἀπαιτεῖται διηνεκῆς ἀνανέωσις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, διατήρησις καὶ ἀνάπτυξις ὄλων τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων τῆς φυλῆς. ἐφαρμογὴ ὄλων τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας: πίστις καὶ ἐλπίς εἰς τὸ μέλλον, θάρρος, ἐργασία, ἔνωσις, σιωπῇ, μετριοφροσύνη, ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθήκον, θυσία, καὶ πρὸ παντὸς θέλημα ἡ σίαις!

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις οἱ νέοι ὠρκίζοντο νὰ παραδώσουν μίαν ἡμέραν τὴν Πατρίδα μεγαλειτέραν παρ' ὅτι τὴν παρέλαβαν. Ἀφ' οὗ δὲ ὀμιλῶ ἐν χώρῳ, ἐν ἣ ἀντιπροσωπεύεται πολυἀριθμὸς ἡ σπουδαίοντα νεολαία, ἣτις θὰ εἶνε ἡ Ἑλλάς τῆς αἴθριον, ἅς μοι ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν ἐπὶ ὅλης τῆς σημασίας τῆς ἀνάγκης ἐργασίας.

Ἀναγκαία ἐργασία δὲν εἶνε μόνον ἡ τῆς Πολιτείας, ἣτις ὁ ἀναποκρίθη εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μελλοῦτος μὲ καλὴν διοίκησιν καὶ μὲ τὴν δέουσαν στρατιωτικὴν παρασκευὴν, ἣτις θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δοθῇ ὡς ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀρπαγὰς τὸ: «Μολὸν λοβέ!» Ἀναγκαία ἐργασία εἶνε ἐπίσης ἐκείνη ἣν κάμνει πλῆρη, σκοπίμον καὶ εὐσυνειδήτην πᾶς ἰδιώτης ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός του: Ὁ ἔμπορος καὶ ὁ βιομήχανος, ὅστις ὑποστηρίζει τὴν καλὴν τοῦ θπότην καὶ κερδίζει ταυτοχρόνως χρήματα, τὰ ὁποῖα τῷ ἐπιτρέπουν νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐπίσης ὁ διδάσκαλος, ὁ ἱατρὸς, ὁ δικηγόρος, οἵτινες διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των συνελθοῦν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς καλῆς ὑπολήψεως τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἐθνικῆς κατηχήσεως.

Ἐργασία ἐθνωφελῆς εἶνε ἡ τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν μαθητῶν, ὅχι μόνον διότι γίνονται δι' αὐτῆς χρήσιμοι πολίται καὶ κατάλληλοι πρὸς ἐκπλήρωσιν ἕκαστος τοῦ προορισμοῦ του, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τῆς καλῆς των διαγωγῆς συντελοῦν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν συμπαιθειῶν, αἵτινες ἐν δεδομένη στιγμῇ δύναται νὰ εἶνε πολυτίμοι.

Όταν, πρὸ 19 ἀκριβῶς ἐτῶν, ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Παρισίοις Ἑλλήνων Σπουδαστῶν ἵδρυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Κοραΐ τὴν προτομὴν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ διδασκάλου—δυνάμεθα δὲ νὰ προσθέσωμεν καὶ μεγάλο ἐθνικὸ εὐεργέτου μολοντοὶ αἱ εὐεργεσίαι του δὲν διετρανώθησαν δι' ὑπερόγκων χρηματικῶν ποσῶν—ὁ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἐγκαινίων ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἐν εὐφραδεῖ λόγῳ ἐξήγησε, πῶς ὁ Κοραΐς κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ ἐν Εὐρώπῃ τόσους πολυτίμους φίλους διὰ τὴν Πατρίδα του. «Αἱ ἐντυπώσεις, ἔλεγεν, ἄς σχηματίζομεν δι' ἐν ἔθνος, ἐξαριῶνται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας μᾶς κάμνουν οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ τὰ μέλη τοῦ ἔθνους τούτου, μεθ' ὧν ἐσοχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐλθῶμεν εἰς ἐπικοινωνίαν. Ἀπὸ τὴν ἠθικὴν ἢ διανοητικὴν των ἀξίαν, ἀπὸ τοὺς τόπους των καὶ τὴν διαγωγὴν των ἐξαριῶνται καὶ ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἰδέα, ἢν σχηματίζομεν περὶ τοῦ ἔθνους των».

Ἡ σοφὴ αὕτη ψυχολογικὴ παρατήρησις μᾶς δεικνύει πῶς ἡ κροταγάνδα, ἢν θεωροῦμεν δικαίως ὅτι ἔχομεν καθήκον νὰ κάμνομεν ὁσάκις πρόκειται νὰ διαφωτισώμεν τοὺς ξένους περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς (τὰ ὁποία πολλάκις ἀτελὸς ἢ κακῶς γνωρίζουν), ἔχει ὡς συμπλήρωμα τὴν (καλὴν ἢ κακὴν) ἐντύπωσιν, ἢν ἔκαστος Ἑλλήν, διὰ τῆς ἀξίας του καὶ τῆς διαγωγῆς του κάμνει εἰς τοὺς ξένους—συνήθως χωρὶς νὰ τὸ σκέπτεται—καὶ ἐξ ἧς ἐξαριῶνται πολλάκις ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἐντύπωσις, ἢν θὰ σχηματίσουν οἱ ξένοι περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ τοῦ Ἑλλήνου.

Οἱ Ἑλληνας, οἱ ἐρχόμενοι ὅπως μορφωθῶσιν ἐν τῇ Δυ-

τικῇ Εὐρώπῃ, δὲν βραδύνουν νὰ ἴδουν τὴν κακὴν ἰδέαν ἢν ἔχουν συνήθως οἱ Εὐρωπαῖοι δι' ὅλους τοὺς Ἀνατολίτας συλλήβδην (Βουλγάρους, Ἑλληνας, Ρουμάνους, Ἀρμενίδους, Αἰγυπτίους κλπ.). Ἡ ἐξήγησις εἶνε ἀτλουσάτη ἢ ἰδέα αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὰ γενόμενα πειράματα, εἴτε ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς, εἴτε ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς, εἴτε ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀκριβείας εἰς τὰς πληρωμὰς ἢ τῆς τιμιότητος ἐν γένει. Ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ ἀπὸ αὐτοῦς μόνους ἐξαριῶνται ὅπως γίνεται εὐφημος ἐξαιρέσις διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Τὸ συμπέρασμα τοῦ λόγου τούτου θὰ τὸ εὐρωμεν εἰς μίαν διττῶς ἱστορικὴν λέξιν, ἣτις ἀπηγγέλθη κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τοῦ 1912. «Ἐν τούτῳ νίκα!», ἔγραψεν ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος πρὸς τοὺς τρεῖς συμμάχους βασιλεῖς κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι, ἐν ἡ πρώτη σημασία τῆς ἱστορικῆς ταύτης λέξεως, εἶνε ἡ εἰς τὸν Θεὸν πίστις καὶ ἡ διὰ τοῦ Σταυροῦ νίκη, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Βασιλεως Γεωργίου ἡ συμπουλὴ αὐτῆ εἶχεν ὡς συμπλήρωμα τὴν πάντοτε ὑπενωουμένην συμβουλὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων: «Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει!» Δηλαδή: Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὀφείλεις καὶ νὰ ἐργασθῆς ἐν θέλῃ; νὰ προκοψῆς καὶ ὡς ἄστομον καὶ ὡς ἔθνος!

Τὴν πολλαπλὴν ἐργασίαν, ἣτις μᾶς ἐπιβάλλεται πρὸς τοῦτο, ὑπέδειξε πρὸ ὀλίγου. Ταύτην ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, δυνάμεθα νὰ ἐπισφραγίσωμεν τὸν πανηγυρικὸν λόγον τῆς ἡμέρας ταύτης ἀναφωνοῦντες; Ἐν τούτῳ νίκα!

Ο ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

Ὁραία Ζωή, Ὁραῖος Θάνατος.
Μέσα εἰς αὐτὰς τὰς δύο φράσεις συνοψίζεται ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Σπανδωνῆ.

Ἀντελήφθη τὴν Ζωὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μορφῆς καὶ ὁ Θάνατος σεβασθεὶς τὰς προτιμήσεις του ἵλθε νὰ ἐπισφραγίσῃ μὲ ἓνα ὄρακιον τέλος τῶν πλῆρη ὁράσεως καὶ ἐνεργητικότητος.

Ὁραία Ζωή.
Μία ψυχικὴ προδιάθεσις ρωμικῆς ἐδημιούργησεν ἓνα κοινωνικὸν χαρακτῆρα ἰσχυρὸν ὁ ὁποῖος εὐρεν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ ὄρακιου τὴν γλυκύτητα τὴν ὁποῖαν ἀπεμύζισεν ἀκούρατος καὶ ἀπληστος μὲ ὄλγην τοῦ τὴν δύναμιν.

Καὶ τὸ ὄρακιον δὲν τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡλικίας κατακτητῆς τῆς ζωῆς.
Τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

Καὶ ἂν ἀπὸ τὴν πάλιν δὲν ἐξήλθεν νικητῆς, ἂν πολλάκις εἶδε θρυμιματιζόμενα ὅλα τὰ ἰδανικὰ του, πάντοτε εὐρέθη ὁμως θριαμβευτῆς τῆς ἰδέας καὶ τῆς σκέψεως αἵτινες τὸν ὄθησαν εἰς τὰς πλέον παρκατόλους καὶ παρκακινδυνευμένας ἀσπειράς τῆς ζωῆς.

Δημοσιογράφος ἐξαρθεὶς εἰς τοιοῦτον ὕψος ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ σήμερον ὁ δυνάμενος νὰ θεωρηθῆ ὡς διάδοχος τοῦ Σπανδωνῆ, εἰς τὸ συνολικὸν καὶ πολυσχιδὲς αὐτοῦ ἔργον. Συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος ἐσκόρπισεν εἰς σελίδας ἀτελευτήτους ὄλγην τὴν πύξιν τῆς ζωῆς του. Πολῆσιν ποῦ τοῦ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐπιστήμων, ὁ φιλόσοφος, ὁ ποιητῆς, ἡ ἐργασία, ἡ σκέψις, ἡ μελέτη, ἡ τέχνη, ἡ πάλιν, ὁ θρίαμβος καὶ ἡ ἕντα. Σοφὸς ὁ ὁποῖος ἐνεράθηνεν ἐκλεπτικώτατα εἰς τοὺς θησαυροὺς ὄλων τῶν αἰώνων καὶ ὄλων τῶν ἐποχῶν διὰ ν' ἀντλήσῃ τὸ ὄρακιον τὸ ὁποῖον μεγάλα διάνοιαι ἐπιμελῶς

περισυνέλεξαν. Ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος ἀπύλαυσε πᾶσαν ἴδρον ἢ ἐξιδανικευμένην ἀπὸ τὴν ἰδιοφυίαν του καὶ ἀπὸ τὸν ἰδικιτέρον τρόπον ποῦ ἀντελαμβάνετο τὴν ζωὴν.

Καλλιτέχνης ὁ ὁποῖος δὲν ἀνόηκε νὰ τοῦ διαφύγῃ οὐδὲ στιγμὴ τῆς ὄρακας ζωῆς τὴν ὁποῖαν δημιουργοῦν καὶ θψισται συγκινήσεις ποῦ ἀισθάνεται ἡ ψυχὴ τοῦ κατ' ἐξοχίαν ὄραισπαθοῦς.

Καλλιτέχνης ποῦ ἀπὸ τὰς μεγάλας γραμμὰς τῆς Γένησις καὶ τοῦ Καλοῦ καὶ ἀπὸ τὰς λεπτομερείας αἱ ὁποῖαι εἶνε τὸ ἰδικιτέρον ἀπόκτιμα τῶν προνομιούχων φύσεων.

Εὐαίσθητος ὁ ὁποῖος ἐλάτρευε τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Πρὸς τρεῖς ἡμερῶν πρὸ τοῦ θανάτου του διηγεῖτο, μὲ τὴν χάριν τῶν περιγραφῶν του, ποῖας ἰδανικῆς στιγμῆς διήλθε παίζων ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὄρας «μ' ἓνα ἀγνωστο μπεμπέ, μ' ἓνα χαριτωμένο κουκλί» εἰς τὴν ἀλυσιτοῦ ἀπομακρυνθεὶς τῆς παρέας του. Ἡ πρὸς τοὺς γέροντας εὐλάβειά του ἦτο παρομιώδης, ἢ πρὸς τοὺς πτωχοὺς γενναιοδορία του, ἢ πρὸς τοὺς πάσχοντας προθυμία του, ἢ πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς συγκρατικότητις του ἦσαν τὰ ἀτίμητα διαμάντια ποῦ ἐστόλιζαν τὴν φωτεινὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀκάκου καὶ φιλανθρωποῦ Σπανδωνῆ.

Επιστήμων ὁ ὁποῖος μὲ καταπλήσιστον εὐχέριαν ἐξήγει κάθε φαινόμενον καὶ κάθε αἰτίαν ἀπολαμβάνων ἐν τῇ ἐξερευνησί τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ ἐν τῇ μελέτῃ αὐτῶν τὴν μέθην τὴν ἀπορρέουσιν ἀπὸ τὴν ἀληθῆ γνῶσιν κάθε αἰτίας καὶ κάθε ἀποτελέσματος.

Ερευνητῆς ἀκούρατος κάθε κλάδου ποῦ ἐκρυσπεν εἰς τὰ σπλάγχνα του τὸ ὄρακιον, τὸ θερπνὸν, τὸ προκαλοῦν σκόλια καὶ ἰδέας, τὸ συντελοῦν εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ πνεύματος, τὸ ἐρεθίζον εἰς τὴν σκέψιν καὶ δίδον ζωὴν

εἰς λησμονημένους θρυλικὰς ἐποχὰς κατ' ἐξοχίαν δὲ βιβλιογράφος πηχινόμενος ἀπὸ τὸ ἀγνωστον περιεχόμενον παλαιῶν καὶ ἐφρημένων σελίδων.

Μ' ὄλγην αὐτῆ τὴν πολυσχιδῆ ἐνεργητικότητά του ὁ Σπανδωνῆς, ὁ κατ' ἐξοχίαν τύπος τῆς ἐξ ἀμύκτου εὐγενείας καὶ ἡ πρωτοποιοῦ τῆς ἀφθάρτου καλωσύνης ἐξήγει τὴν ὄρακιστέραν ζωὴν ποῦ ἤβδυντο νὰ ποιήσῃ μίαν ὅσον προνομιούχος καὶ δυνατὴ φυσιογνωμία. Καὶ ὅπως ἐξήγει ὄρακισ, εὐρε καὶ ὄρακισ θάνατον. Μέσα εἰς τὰ γραφεῖς τοῦ «Πρακτορητοῦ», μέτρη' ἐργασίας δημοσιογραφικῆς, εὐθύμων ὁμιλιῶν, συζητήσεων, σκέψεων καὶ πόθων τοῦ ἀνησυχου πνεύματός του, ἀφῆκεν ἀθροῦδως καὶ ἀσυναίσθητως τὴν τελευταίαν πνοήν!

Τὸ ὄρακισ θάνατος!
Μὲ ποῖαν ἀγλίην περιεβλήθησαν αἱ πρώται στιγμῆ τοῦ θανάτου του.

Ἡ γυναικί, τὸ χάριμα καὶ στολίδι τῆς ζωῆς. Ἡ γυναικί, ἡ ὁποῖα ἀπετέλεσε τὸ κυριώτερον μέλημα τῆς ζωῆς του, πρώτη αὐτῆ ἔχυσε θερμὰ δάκρυα ἀμὰ ἐπεδεδαιώθη τὸ ἀγγέλιμα τοῦ θανάτου του.

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ φίλοι του ἀφωιοι καὶ κατὰπληκτοὶ ἀπὸ τὴν ἀδόξατον συμφορὰν ἀτενίζομεν σιγηλὰ τὰ λάλα χεῖλη του καὶ κλειστοὺς τοὺς σπινθηροδόλους ὀφθαλμοὺς του, τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ θάνατος μᾶς ἔτυρε περιλύπους περὶ τὸν ἀδρανῆ καὶ νεκρὸν Σπανδωνῆν, παρθενικὰ μάτια πλασμένα διὰ τῆς ζωῆς τὰ φαιδρὰ σκιρτήματα ἐναντιοῦριζον τὴν ὄρακισ ψυχὴν του μὲ τὸν ἀπλόον θροῦν κυλιόμενων δακρύων.

Ὁ Σπανδωνῆς ἀναζῶν θὰ ἐδέχετο εὐχαρίστως ἓνα δεύτερον θάνατον διὰ ν' ἀπολύτῃ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν γοητεῖαν μίαν εὐκρινῶς δδόνης οὕτως ἐξωτερικευμένης.

Τὴν στιγμὴν ὁμως ἐκείνην ἢ περιπτύχην ψυχῆ του, τὸ ἀγνωστον ἐκεῖνο ἐγὼ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον συνδέει τὸν νεκρὸν μὲ τὴν ζωὴν, ἐκεῖνο ποῦ ἀτύλλητον καὶ ἀόρατον παρκαμένει μεταξύ μας ὡς ἀποτύπωμα τῆς διδάσεως κάθε παροδικῆς ἐπισκέπτου τῆς γῆς; τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἢ ἀύλος ὑπόστασις τοῦ Σπανδωνῆ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἠδρράνηθῃ ὅταν ἀπὸ τὰ ὄρακισ καὶ ἐκφραστικὰ τῆς παρθένου μάτια σταλαγματικὰ σταλαγματικὰ ἐκυλίετο τοῦ πένθους καὶ τῆς δδόνης ἡ ἐκδηλώσις.

Εἶνε ἀδύνατον ἡ μεγάλη τοῦ Σπανδωνῆ ψυχῆ, ἡ ὁποῖα πάντοτε ἐπόθησε τὸ ὄρακισ, νὰ μὴν ἠγαλλιάσει καὶ νὰ μὴν ἐραιδρύνθη τὴν στιγμὴν κατ' ἡν ἡ ὄρακισ

καὶ φωτεινὴ μορφή τῆς παρθένου ἐμπλεως ἀπὸ ἀφατοῦ ἠλπίσιν ἐπταμάτησεν ἀφωνος τὰ δάκρυα τῆς διὰ νὰ ἀτενίσῃ μὲ τὸ μελαγχολικὸν καὶ διαπορητικὸν βλέμμα τῆς τὴν νεκρωμένην μορφήν του.

Διὰ τὴν γυναικί ἐξῆ, διὰ τῆς γυναικὸς ἐπόθει, ἐκ τῆς γυναικὸς ἐνεπνεέτο.

«Δὲν ἠγάπησα παρὰ τὴν γυναικί», μοῦ ἔλεγε πρὸ τινων ἡμερῶν. «Ὅδῆποτε εἶχα φίλιαν μὲ ἀνδρα. Εἰς τὴν καλωσύνην τῆς γυναικὸς, ἀδιαφόρως ἀν ἦτο νὰ ἡ γρίττα, εὐρισκον ὅτι ἐπόθει ἡ ψυχὴ μου».

«Εἶχον πάντοτε ἀνάγκην ἀπὸ τὴν στοργὴν τῆς γυναικὸς».

«Ἐπόθησα τὴν εὐκρινῶς τῆς φιλίας εἰς τὰ γυναικίσι στιγμῆ καὶ ἐξήγησα νὰ εὐρω τὴν ἀνακούριτον τῆς ζωῆς ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν φαντασίαν μίαν ὄρακας γυναικὸς τὰς πικρίας τοῦ βίου, τὰς ἀπογοητεύσεις τῆς ζωῆς. Ἐὰ ἦτο ὁδυνηρὸν δι' ἐμὲ ἂν δὲν κατηλάττανον τὴν σκέψιν μου, τὴν ὄρακισ μου διὰ τὴν γυναικί».

«Ἐστραχὸς γυναικίς ἠγάπησα καὶ ἀποτελοῦν αὐταὶ τέσσαρα κεφάλαια τοῦ βίου μου. Καὶ ἀγαπῶ τὴν γυναικί διὰ τὴν ἀπόλαυσιν: τὴν ψυχικὴν, τὴν ἀισθητικὴν, τὴν ὑλικὴν, ἀδιάφορον».

Κάθε γυναικί τὴν ἐκτιμῶ καὶ τὴν ὑπολογίζω ἀναλόγως τῆς ἀπολαύσεως τὴν ὁποῖαν ἠμπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ. Καὶ δὲν φαντάζομαι βεβιαῶς ὅτι ὅλοι αἱ γυναῖκες προωρίσθησαν διὰ νὰ μὲ καθοῦλου, ἀλλ' ἐγὼ εἰς τὸ ἀντίκρουμα καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν καὶ εἰς τὸν χαριετισμὸν κάθε ὄρακας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σκέπτομαι».

Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ἀδιαφορεῖ δι' ἐμὲ μία γυναικί ἢ καὶ ποῦ μὲ περιφρονεῖ ἀκόμη, δὲν προστάλλομαι, λυποῦμαι μόνον τὴν ἀπολεστέισαν ἀπόλαυσιν».

Καὶ μὲ σειράν συλλογισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγοήτευσον, ἀνεπτύσσεν ἴδιον σύστημα ἀντιλήψεως τοῦ βίου, παρεμβάλλων εἰς κάθε στροφήν τῆς ὁμιλίας του γοητευτικῶτα ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἀφομιώωνον τοὺς ὁμιλητὰς του μὲ τὴν ὄρακισ ψυχὴν του, μὲ τὸ δροσερὸν πνεῦμά του καὶ μὲ τὴν ἰδικιτέραν περὶ ζωῆς ἀντιλήψιν ἢ ὁποῖα καὶ μόνη τὸν ἐτροφοδοτεῖ μὲ τόνους εὐτυχίας καὶ χαρᾶς.

Πόσον ὄρακισ, πόσον ἐκφραστικὸν, πόσον ζωντανὰ, μὲ ποῖαν ὀνειρώδη ἀπαλότητα περιέγραφε τὸ πῶς ἀντελαμβάνετο τὴν ζωὴν!

Μὲ τὴν ἴδιαν ὄρακιστητα, μὲ τὴν ἴδιαν ἀπαλότητα ἐσδυσεν ὁ Σπανδωνῆς, μὲ ὄρακισ θάνατον ἐπιτετέγασμα ὄρακας ζωῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ Κας ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΒΑΚΑ

ΤΟ ΧΑΡΕΜΛΙΚΙ

(ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΛΙΟΥ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Όταν ἀνεπαύθην κατέβη εἰς τὸν κήπον ὅπου ἡ Τζιμλάχ μὲ παρουσίασεν εἰς τὰς τρεῖς ἄλλας γυναῖκας τοῦ Σελήμ πασοῦ, εἰς τὰς κυρίας τῆς τιμῆς καὶ τινας προσκεκλημένας. Εἰμεθα ἐν ὄλῳ 27 καὶ ἀνεπαυόμεθα ὑπὸ μίαν οκιάν ἀνθέων, ἀναμεινοῦσαι τὴν πληρούσαν ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον καὶ εἶδος κληματαῖς ἀπὸ τὸν εἶδος γλυσύννας ὀδύνας καὶ ἰλιά μᾶς ταριάς ἀπὸ ἄνθη γλυσύννας ὀδύνας καὶ ἰλιά μᾶς ἐπροσπίτευσαν ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα βλέμματα τῶν ἀνδρῶν ὀφτινες ἠδύνατον νὰ μὲς ἴδωσιν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἀνακτόρων τὸ προσωρισμένον δι' αὐτοῦς.

Ἐκάθησα πλησίον τῆς Τζιμλάχ ἐπὶ σωρείας μικρῶν

προσεφαλαίων. Αἴφνης μία τῶν γυναικῶν ἐδρεψε μὲ τὸν γυμνὸν τῆς βραχίονα δρόακα ἀνθέων τὰ ὁποῖα ἐροίφην εἰς μίαν ἄλλην γυναῖκα. Παροῦθις πολλὰ ἠλεκτικαὶ χεῖρες ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἄνθη καὶ ἐντὸς ὀλίγων τὸ ἔδαφος καὶ οἱ τουρκικοὶ τάπητες ἐπὶ τῶν ὀπίων εἰμεθα ἐξηλωμένα ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τὰ ὀφθαλμὰ μικρὰ ἄνθη.

— Δὲν κάμετε λίγη μουσικὴ, ὄρακαί μου; Εἶπε κατόπιν ἡ Βαλιτνέ-χανοῦμ, ἡ πρώτη γυναῖκα τοῦ Σελήμ, ἡ ὁποῖα διηύθυνε τὸν οἶκον.

Πάρατα νεαροὶ σκλάβαι ἠεοίμασαν τὰς κινάρας των καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ ἀνατολικὴ μουσικὴ ἐγεμίσε τὸν ἀέρα μὲ τοὺς γλυκεῖς τῆς φθόγγους.

— Κυτάξετε, κυτάξετε λοιπόν με ποίαν ταχύτητα φεύγει, ανέκραξεν αίφνης η Τζιμλάχ, δεικνύουσα τὴν δύοντα ἴλιον. Εἶνε ἀνυπόμονος, ἐξηκολούθησε, νὰ πάη σπῆτι του διὰ νὰ ἐναγκαλισθῆ τῆς γυναῖκός του καὶ νὰ ἀναπαιθῆ ἀπὸ τὴν κοπιαστικὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς ἐμέ.

— Θυμᾶσαι, μοῦ εἶπε, μικρά μου φίλη, πῶς ἐτρέχαμε νὰ πιάσωμε τὸ ἴλιον ὅταν εἴμεθα μικρές; Θυμᾶσαι ποῦ μιά φορά τόσον εἴμεθα ἀπεροφημένοι ἀπ' αὐτὴν τὴν ἰδέα ὥστε ἐπέσαμε στὴν Προποντίδα;

— Ναί, ἀπήντησα, τὸ ἐνθυμοῦμαι. Καὶ πόσον εἴμεθα εὐτυχεῖς τότε Τζιμλάχ!

— Γιατί λοιπόν, μοῦ ἀπήντησεν ἡ νεαρὰ γυνή, δὲν εἴμεθα καὶ τώρα εὐτυχεῖς;

— Καὶ ἐσὺ, τὴν ἠρώτησα, εἶσαι;

— Βεβαίως ἀπήντησεν ἡ νεαρὰ μήτηρ, σφίγγουσα μὲ περισσώτερον στοργὴν ἐπὶ τῆς ἀγκάλῃς τῆς τὸ μικρότερο τέκνον τῆς. Εἶμαι περισσώτερον εὐτυχῆς τώρα ἐξηκολούθησε μὲ τὸ παιδάκι μου καὶ μὲ τὸν δεσπότην μου.

Καὶ μετ' ὀλίγον προσέθηκε.

— Ἡ καρδιά σου δὲν κατεκτήθη, ἀγαπητή μου, διαί; Θυμᾶσαι τὰ σχέδια ποῦ ἐκάμαμε διὰ τοὺς συζύγους μας; Πάντοτε ἐλεγες ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆς ἕνα πρίγκηπα ἰσχυρὸν καὶ μεγάλον. Ἐγὼ ἔχω ἤδη ἕνα τοιοῦτον σύζυγον. Ποῦ εἶνε ὁ ἰδικός σου, μικρὸν μου ἄνθος;

— Τὸν ἀνεξήγησα ματαίως εἰς ὕλην τὴν Ἐθρώτην ἀπήντησα καὶ ἀπληπισμένη διέσχισα τὰς θαλάσσας. Εἶνε ἀσύλληπτος, παντοῦ μοῦ διαφεύγει.

— Μήπως αὐτὸ σὲ λυπεῖ, μικρὸν μου σύννεφο τοῦ Ἀλλάχ, εἶπεν ἡ Βαλιντέ χανοῦμ, γέρονουσα πρὸς με καὶ χαϊδεύουσα τὴν κόμην μου.

— Κυτάξετέ τον πῶς δίδει τὸ φιλὶ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ εἰς τὰς πεδιάδας! ἀνεφώνησεν ἄλλη χανοῦμ δεικνύουσα τὸν ἴλιον. Παρατηρήσατε πῶς τὰς κάμνει νὰ ἐρυθριώσιν, πῶς γίνονται ροδόχροι ὑπὸ τὰ χαϊδέματά του; Καὶ τώρα ἐν τῇ χαρῇ των θὰ ἀναπέμφωσιν ὀλόκληρον ἁρμονίαν χρωμάτων.

— Μασσαλάχ, Μασσαλάχ! ἀνέκραξαν τότε πολλαὶ γυναῖκες στέλλουσαι φιλήματα πρὸς τὸ ἔξαφαιζόμενον ἄστρον.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ τοίχου βοσκός τις ἔψαλλεν ὕμνον πρὸς τὸν δύοντα ἴλιον ἀκολουθῶν τὸ ποιμνιὸν του. Ἐκ συμφώνου αἱ σκλάβαι αὐτὴν τὴν φορὰν βραδέως ἔψαλλαν: «Εἴμεθα εὐτυχεῖς κάτοικοι αὐτῆς τῆς ὀριάς χώρας».

Ὅλοι αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐμέθυσον ἀπὸ τὰς καλλονὰς τὰς ὁποίας ἡ φύσις παρουσίαζε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των. Εἰς κανένα μέρος δὲν εἶδον νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ζωὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Τίποτε δὲν τὰς ἐστενοχώρει. Ἐνα μόνον εἶχον ὄνειρον: Νὰ εἶνε ὠραῖαι καὶ εὐτυχεῖς. Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπεκτείνεται ἐναγκαλιζομένη τὸ Βυζαντινὸν τεῖχος, τὸ Χρυσοῦν Κέρας καὶ τοὺς ἔλφρους μυναρέδες, τῶν ὁποίων ἡ σιλονέττα διεγράφετο μακρόθεν. Ἡ ἄνετος ζωὴ διέτρεχεν ἐκ νέου εἰς τὰς φλέβας μου καὶ ἐγκατελείπομην εἰς τὴν ἀπλήν εὐτυχίαν τῆς τοιαύτης ζωῆς.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἴλιου ἡ Βαλιντέ Χανοῦμ ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἡμέσως, γυναῖκες, παιδιά, προσκεκλημένοι, σκλάβες ἐσηκώθησαν. Δύο εὐνοῦχοι μετέφερον τοὺς τάπητας καὶ τὰ προσκεφάλαια, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔφερον μετ' ἑαυτῶν τὰ νεαρῶτερα παιδάκια. Οἱ Κέρβεροι αὐτοὶ ἦσαν ἐν ὄλῳ ὀκτῶ, δύο δι' ἑκάστην γυναῖκα. Ἐνῶ κατηρχόμεθα τὸ βου-

ναλάκι μᾶς παρουσιάσθη ἡ κατοικία ἐν ἀπόπτῳ

Ἦτο παμιμέγιστον καὶ ἐλεεινὸν οἶκημα ὁμοιάζον μῆλλον πρὸς ἐργοστάσιον ἢ πλουσίαν κατοικίαν.

Ἀπὸ τὰ ἐννευήκοντα δωμάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνέκειτο δὲν εἶχεν εἰμὴ εἴκοσι διὰ τὸν δεσπότην καὶ τὴν ἀκολουθίαν του, τὰ ὑπόλοιπα ἦσαν διαμερίσματα διὰ τὰς γυναῖκας. Ἡ Βαλιντέ Χανοῦμ ἐν τῇ ιδιότητι τῆς ὡς πρώτης γυναῖκός κατεῖχε τὸ πρῶτον πάτωμα καὶ ἡ κατοικία τῆς περιεῖχε μέγαν ἀριθμὸν δωματίων συγκριτικῶς μὲ τὴν κατοικίαν τῶν ἄλλων γυναικῶν.

Ἡ Τζιμλάχ, ἡ φίλη μου, οὐσα ἡ τετάρτη, ἦτο προωρισμένη νὰ βλέπῃ τὸν κόσμον ἀφ' ὕψηλοῦ. Εἶχε δι' ἑαυτὴν δέκα τέσσαρα δωμάτια. Τὸ δωμάτιον τοῦ λουτροῦ ἦτο ἕνα μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βαλιντέ Χανοῦμ, ἀλλὰ ὅλαι αἱ γυναῖκες ἔκαμον αὐτοῦ χρῆσιν διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ σώματος. Εἰς ἕκαστον πάτωμα εὐρίσκετο εἰς διάδρομος, ἐπικοινωνῶν μὲ ἕτερον μέρος τῆς οἰκίας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ δεσπότης ἠδύνατο νὰ μεταβαίῃ εἰς ἑκάστην τῶν γυναικῶν του χωρὶς νὰ γίνετα ἡρατὸς ἀπὸ τὰς ἄλλας. Αἱ γυναῖκες ὑπειάσσοτο εἰς ὅλους τοὺς νόμους τῆς θρησκείας των καὶ ἠκολούθουν λεπτομερῶς τὰ διαγεγραμμένα ἔθιμα. Ἐβαφον ὑπερβολικῶς τοὺς ὄνυχας, τὰ ἐσωτερικά των ἐδύματα ἦσαν κατεσκευασμένα ἀπὸ ἕνα μόνον τεμάχιον πλατυτάτου ὑφάσματος. Ἡ κόμη των εἰς πλοκάμους καὶ γύρω τῆς κεφαλῆς ἔφερον τεμάχια ὀθώνης ἐκ μετάξης. Λιὰ συνήθη χαιρετισμῶν μετεχειρίζοντο τὸν χαιριέντα τεμενᾶν, ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐγγίξῃ τὸ ἔδαφος, τὰ γόνατα, τὴν καρδίαν, τὰ χεῖλη καὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐτήρουν ἀκριβῶς τοὺς νόμους τῆς προτεραιότητος. Τὸ ἀκρότατον μέρος τῆς τραπέζης κατεῖχον ἀπὸ τὴν Βαλιντέ Χανοῦμ, ἡ δευτέρα γυναῖκα παρεκάθητο εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην. Ἡ τρίτη ἐλάμβανε θέσιν δεξιὰ τῆς πρώτης καὶ ἡ τετάρτη εἰς τὸ δεξιὸν τῆς δευτέρας. Ἡ διάταξις αὐτῶν τῶν θέσεων δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβληθῆ οὐδέποτε. Κατὰ τὸ γεῦμα ἐσερβρίζον κατὰ πρῶτον τὴν πρώτην γυναῖκα καὶ αὐτὴ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀρχίσῃ τὴν ὀμιλίαν. Ἐπίσης αὐτὴ ἔδιδε τὴν ἄδειαν νὰ δέχωνται προσκεκλημένας.

Ὅπως ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω, ζηλοτυπία δὲν ὑφίστατο μετὰ τῶν τεσσάρων αὐτῶν γυναικῶν. Αἱ τρεῖς τελευταῖαι ἐθεώρουν τὴν Βαλιντέ ὡς μητέρα, ἂν καὶ μόλις ἦτο μεγαλειτέρα τῶν δύο ἄλλων.

Μοῦ ἔδωσαν νὰ ἐννοήσω ὅτι ἡ καλὴ ἁρμονία τοῦ σπητιοῦ ἐξυμᾶται ἀπολύτως ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πρώτης γυναικός.

* *

Ὅλα σχεδὸν τὰ δωμάτια τοῦ μεγάρου ἦσαν γυμνὰ ἐπίπλων, ἐκτὸς ταπήτων τινῶν καὶ προσκεφαλαίων καὶ μίαν ἢ δύο χαμηλὰς τραπέζας κεκοσμημένας μὲ σεντέφι. Πολυτελεῖ παρατετάσματα ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος ἐκρέμαντο ἐπὶ τῶν παραθύρων καὶ ἐφ' ἐνός τῶν πλευρῶν εὐρίσκετο ἀνάβαθρον ὑψωμένον ὀλίγον εἰς τὸ ἥποιον ἀνήρχετο τις διὰ δύο βαθμίδων. Ἐπὶ τοῦ ἀναβάθρου εἶναι εἰς τάπητος καὶ κἀνιστρα ἢ βάζι πλήρη ἀνθῶν. Ἐάν τις εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ ἀνοίξῃ τὰς ἱματιοθήκας τῶν δωματίων αὐτῶν θὰ εὐρίσκειν ἐπιμελῶς διπλωμένον πᾶν ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς νυκτός. Οἱ Τοῦρκοι οὐδέποτε μεταχειρίζονται σκληρὰ στρώματα ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τοιαῦτα ἐκ βᾶμβακος πολὺ μαλακά. Τὸ ἐσπέρας ἐλάμβανον αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἱματιοθήκας καὶ τὰ ἔθετον ἐπὶ τῶν ἀναβάθρων τούτων. Ὑποθέτω ὅτι τοῦτο εἶνε λείψανον τῶν παλαιῶν νομαδικῶν συνηθειῶν. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἀφίξεώς μου ἤμην ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἀναβάθρου μου ἀναμνηστικῶς πᾶν ὅ,τι εἶδον τὴν ἡμέραν, ὅτε ἡ θύρα ἠνοιχθῆ σιγὰ ἀφίνουσα δίοδον εἰς τὴν Τζιμλάχ.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ν. Σ.

Ο ΜΕΡΑΡΧΟΣ κ. ΚΑΛΛΑΡΗΣ
[Ἀπὸ τὴν Ἐκδοσὴν τῆς κ. Φλωρ. Καραβία]

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ 1 9 1 3

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Περὶ τὴν 1.30 μ. μ. τρεῖς Βούλγαροι στρατιῶται μετέβησαν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς γραμμῆς Σερρών διὰ νὰ ἐπιβασθοῦν ἰδική μας περίτολος τοῦς διέταξε νὰ σταματήσουν καὶ νὰ παρδύσουν τὰ ὄπλα εἰς τῶν Βουλγάρων ἐξήγαγε περιστροφῶν καὶ πυροβολήσας ἐτραυματίσεν ἐλαφρῶς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς περιπέλου ἐπιλοχίαν. Μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα καὶ οἱ τρεῖς Βούλγαροι στρατιῶται κατέκειντο νεκροί. Τὸ πρῶτον αἷμα ἔρρευσεν τοιοῦτοτρόπως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ πόλις ἤρχισε νὰ παρουσιάσῃ πεδὶον μάχης.

Λόχοι κατερχόμενοι ἐκ τῶν στρατῶνων, κατελάμβανον διαφόρους θέσεις περὶ τῶν παρὰ τῶν Βουλγάρων κατεχομένων οὐκισμάτων, ἀτέλειον κάθε ἀπόδοον, ἀτηγόρευον τὴν κυκλοφορίαν ἀμοξῶν καὶ ἐσταμάτησαν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραμ τῆς Ἐγγυτίας ὁδοῦ καὶ τῆς λεωφόρου Χαμηδιῆ. Εἰς τὴν τελευταίαν ἀπγορευθῆ καὶ ἡ κυκλοφορία διαβα-

τῶν. Οἱ εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τύχην περριφερόμενοι Βούλγαροι στρατιῶται συλελαμβάνοντο ὑπὸ τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἀφωλιζόντο ἐγκλειόμενοι εἰς τὰ πλησίον τμήματα.

Συλελαμβάνοντο ἐπίσης, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ πληθους, συνωστίζομενοι ὀπισθεν τῆς γραμμῆς τῶν στρατιωτῶν, οἱ Βούλγαροι κομιτατζήδες, οἱ ὕποπτοι τῆς Βουλγαρικῆς παροικίας, μερικοὶ γνωστοὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὑποκινηταὶ δυναμιστικῶν ἀποπειρῶν καὶ οἱ μὲ Βουλγαρικὸν πληθικὸν περιφερόμενοι δὴθεν ἐτιλλήλοιο τῆς ἀνυπάρχοντος Βουλγαρικῆς διοικήσεως πάντες οὗοι ὠδηγοῦντο ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸ Στρατηγεῖον.

Εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Λευκοῦ Πύργου ἀνέμενον ἕνας λόχος εἰ ἄνδρες ἐἀθηντο κατὰ γῆς, ἔχοντες ἀποθέσει τοὺς γυλιούς των. Ἐπίσης εἰς τὰ δύο γωνιαῖα καφενεῖα τῆς ἀρχῆς τῆς λεωφόρου Χαμηδιῆ ἀνέμενον ἕτεροι δύο λόχοι. Διμοιρία ἦσαν παρατεταγμένα κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρο-

Ἐν τούτοις τὸ περὶ κὼν ἡμῶν ἐπροχώρησεν ὀριμ-
τικώτατα. Ὁ ἐχθρὸς καταδιωκόμενος ὑπεχώρησεν
εἰς Λιγοβάνην.

4) Πρὸ τοῦ Κιλκίς διὰ σειρᾶς ὄλης πεισματοδεστά-
των ἀγώνων αἱ μεραρχίαι ἡμῶν ἐξετόπισαν τὸν ἐ-
χθρὸν ἐκ τῶν διαδοχικῶν κεντακωμένων θέσεων ἕως
οὗτος κατεῖχε κυριεύσασαι ταύτας κατὰ κανόνα διὰ τῆς
λόγχης καὶ καταδιώξασαι αὐτὸν πρὸς Κιλκίς πρὸ τοῦ
ὀπίου ἔφθασαν.

5) Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν ἡμῶν συνήφθη ἐπίσης
πεισματοδῆς ἀγὼν ἐκτοπισθέντος τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὑ-
ποχωρήσαντος πρὸς βορρᾶν τῆς λίμνης Ἀρδας. Ὁ ἐ-
χθρὸς φαίνεται ὑπέστη μείζοντα ἀπώλειαν. Αἱ ἡμέτε-
ραι ἀπώλεια εἶναι σημαντικαὶ οὐχὶ ὁμοῦ καὶ υπερβο-
λικαὶ κατὰ πληροφῶριαν ἄχρι ἐντελῶς ἐξηκριβωμένας.

Κατόπιν ἐπιχολούθησε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

Πρωθυπουργόν

Ἀθήνας

«Οἱ συλληφθέντες Βούλγαροι αἰχμαλῶται κατὰ τὴν
χθρῆσιν μάχην ἐπληροφόρησαν ὅτι ὁ Βουλγαρικὸς
στρατὸς ἠτοίμασεν αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Θεσ-
σαλονίκης.»

Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ στρατεύματα
τοῦ ἀριστεροῦ ἡμῶν πρὸ τῆς Θεσσαλονίκης συνήντη-
σαν προελεύοντα μεγάλα τμήματα Βουλγαρικοῦ στρα-
τοῦ εὐθὺς πρὸ τῶν προφυλακῶν τῶν.

Τὰ γεγονότα ταῦτα συνδυαζόμενα μετὰ τῶν ἐκ Σό-
φιας ἐδηλώσεων, ὅτι ὁ Σαβῶφ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀνα-
γκασθῆναι ἐπιτεθῆναι κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἀκόμη πρὸ
τοῦ φθάσασιν ἐκεῖσε διόδοις περὶ τῆς αἰχμαλωτίσεως τοῦ
ἐν Θεσσαλονίκῃ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἀποδεικνύου-
σι τὴν δολίαν πρόθεσιν τῆς Βουλγαρίας, ἐπιζητούσης
νὰ ὑφάρπασῃ τὰ παρ' ἡμῶν κατεχόμενα τμήματα χώ-
ρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Δούσιμανης ἐτη-
λεγράφησε.

Πρωθυπουργόν

Ἀθήνας

Κατὰ πληροφῶριαν αἰχμαλῶτου Βουλγάρου ἔσκο-
πεῖτο διὰ τὴν νύκτα ταύτην αἰφνηδισμὸς ἡμετέρου
στρατεύματος ἐμποδοισθῆναι λόγω προελάσεως ἡμῶν. Ἡ
τοιαυτὴ πληροφῶριαν φαίνεται ἀληθῆς, καθόσον ἡμέτε-
ρον στρατεύμα συνήντησε τὸν ἐχθρὸν εἰς Ναρῆς—Ἀρ-
μακίοι. Ἦτοι εἶχαν ἴδῃ προχωρήσει πρὸς ἐκτελεσιν
τοῦ σκοπομένου αἰφνιδιασμοῦ.

Δουμανης

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐλήφθη τὸ ἐ-
ξῆς τηλεγράφημα.

«Κατὰ τὸν χθρῆσιν ἀγῶνα ἠλώθησαν κατὰ τὴν ἐ-
πίθεσιν 2 πυροβόλα ταχυβόλα μετὰ τῶν βλητοφόρων
τῶν καὶ δύο πολυβόλα.»

Δούσιμανης

Ἡ ἀλώσις τῆς Γευγελῆς

Ἐπουργεῖον Στρατιωτικῶν

Ἀθήνας

«Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθε σήμερον τὴν πρω-
τὴν εἰς τὴν Γευγελῆν ἀπωθῆσας τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῆς
πόλεως κατόπιν σφοδρᾶς μάχης. Οἱ Βούλγαροι ὑποχω-
ροῦσιν ἀτάκτως διὰ τῆς γεφύρας. Τὸ ἡμέτερον πυρο-
βολικὸν βάλλον δραστηρικῶς ἐναντίον τῆς γεφύρας ἐπι-
τείνει τὸν πανικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἐπιφέρον μεγάλην φθο-
ράν.»

Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΗΣ

Παρὰ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου Θεσσαλονίκης ἐτη-
λεγραφήθησαν τὰ ἐξῆς :

αἰτινας ὑπεχώρησαν ἀτάκτως πρὸς Τσιδαμλῆ. Ἀριθμὸς
νεκρῶν τοῦ ἐχθροῦ μέγιστος. Μεταξὺ τούτων εἰς ταγ-
ματα ὑποβόλα, μυδραλιοβόλα καὶ ὅπλα.»

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου Θεσσαλονίκης ἐπιστέλλει
τὰ ἐξῆς.

Β. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

«Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω τὴν κατάληψιν τὴν στιγμὴν
ταύτην τοῦ Κιλκίς, μετὰ τριήμερον σφοδρῶν ἀγῶνων.
Καταδιώκεται ἐχθρὸς κατὰ πόδας.
Ἡθικὸν στρατοῦ μας ἐκτακτικόν.»

(Γραφεῖον Στρατ. πληροφοριῶν.)

Τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον διεβίβασε πρὸς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

«Κατὰ καταδιώξιν ἐχθροῦ ὑπὸ Ἀνατολικῆς στρα-
τιας ἀπεκόπη ὑποχώρησις ἐνὸς Βουλγαρικοῦ συντάγ-
ματος.»

Τμήματα στρατιάς προελάσαντα ραγδαίως ἐκύκλω-
σαν πανταχόθεν αὐτὸ ἐξ ἐγγυιάσεως ἀποστάσεως.
Βουλγάρους συνταγματάρχους ἐσπευσε νὰ δηλώσῃ ὅτι
παρὰ δεικνύει ἄνευ ὄρων μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ συντάγ-
ματος καὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὀργῶν καὶ ἡμίσειαν ἑσπερινὴν οἱ αἰχμαλῶται
ἤρχισαν καταθέτοντες τὰ ὅπλα.

(Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν.)

Τὸ παρὰ τῷ Γενικῷ Στρατηγεῖῳ γραφεῖον Στρα-
τιωτικῶν πληροφοριῶν διεβίβασε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Τριήμερος ἡρωϊκὸς ἀγὼν ἡμετέρας Στρατιάς Κέν-
τρον πρὸς Κιλκίς ἐπέφη σήμερον δι' ὑπερλάμπρου
θριάμβου. Ἐχθρὸς συντριβῆς ὑπὸ διημέρων ὀριμτι-
κῆς ἐπιθέσεως καὶ κλονισθεῖς ἔτι μᾶλλον διὰ νυκτερι-
νῆς ἐνεργείας ἡμετέρων ἐκάμφη ὀλοσχερᾶς σήμερον
πρωῖαν διὰ γενικῆς ἐπιθέσεως πυροβολικοῦ καὶ πεζι-
κοῦ καὶ δι' ὀριμτικῶν ἐφόδων διὰ τῆς λόγχης εἰς
πλείστα σημεῖα χαρᾶσεως αὐτοῦ. Ἄλωθέντων τῶν
ὑψωμάτων αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ
καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν πρὸς βορρᾶν. Ἡμέτερος στρα-
τὸς κατέλαβε τὸλιν Κιλκίς καὶ ὄρημ ἀκάθεκτος εἰς κα-
ταδιώξιν προτροπῆν φεύγοντος ἐχθροῦ. Ἡθικόν
στρατιωτῶν μας πανίσχυρον εἰς γῶμην καὶ ἀπαράμιλλ-
ον. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἤκουσε
τὸ ἄγγελμα τῆς μεγίστης νίκης, κυρίως ἀπὸ στρατηγι-
κῆς ἀπόψεως καὶ ὑπερόχου εἰς ἔξαρσιν ὀριμτικότητος
ἡμετέρου στρατοῦ κατασυντριψάντος κραταιοτάτην φυ-
σικὴν καὶ τεχνικὴν ἄμυναν.»

Ὁ μέγας θρίαμβος εἰς τὸ Κιλκίς

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεστάλη
ἐκ Θεσσαλονίκης τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

«Ἐκ πληροφῶριῶν πρὸς Στρατηγεῖον περὶ δυνά-
μεως ἐχθροῦ νίκη Κιλκίς θεωρεῖται ὡς πολεμικὸν με-
γαλοῦργημα. Ἀμυνόμενοι οἱ Βούλγαροι ἴσαν ἰσάριθ-
μοὶ πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμένους, διότι ἀντιστάσαντες πρὸ
τοῦ Κιλκίς ἐχθρικὰ στρατεύματα ἀπετελοῦντο ἐκ μιᾶς
ταξιαρχίας καὶ ἄλλων ἀνεξαρτήτων τμημάτων. Ἐν
τούτοις ἡ ἡμέτερα ἐπίθεσις ἠδυνήθη νὰ καταβάλῃ τὴν
ἰσόπαλον ἀριμτικῶς ἄμυναν διεξαγομένην ἀπὸ τῆς
ἀληθῶς φρουριακῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς ὑποστηριζομέ-
νης προσέτι διὰ τοπικῶν τηλεβόλων.»

Μόνον δι' ἡρωισμόν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ
τοιοῦτον μεγαλοῦργημα.

Ὁ αὐτὸς χαρακτηρισμὸς δύναται νὰ δοθῇ καὶ εἰς
τὴν ἡμέτεραν προέλασιν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα μέτωπα, τὸ
ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικὸν καὶ πρὸς τὰς διευθύνσεις
ταύτας, τὰ τοσοῦτον θριαμβευτικῶς καὶ ραγδαίως προ-
χωρήσαντα ἡμέτερα στρατεύματα εἶχον νὰ ἀλώσουν θέ-
σεις ὀχυρωτάτας φυσικῶς ἐπισχυθείσας διὰ σειρᾶς χα-
ρακωμάτων καὶ προστατευομένας σχεδὸν παντοῦ δι'
ἐδαφικῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι προεκάλουν τὴν τα-
χείαν καὶ ἐλευθέρην χρῆσιν τοῦ πυροβολικοῦ. Διὰ νὰ

ἐνεργήσῃ τὴν πυροβολικὸν ἐδέησε νὰ κατασκευασθῶσι
δρόμοι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ, ἀνατιυξάντος ἀξιοπαίμα-
στον καὶ ἐπιτυχῆ δραστηριότητα. Ἐπὶ πλέον κατ' ὄ-
λον τὸ μήκος τῶν δύο τούτων μετώπων ὁ ἐχθρὸς ἠμύ-
νετο ἐν ἀριμτικῇ ἰσότητι δυνάμεως. Εἰς τινα δὲ ση-
μεῖα καὶ ἐν ὑπεροπλίᾳ. Οὕτω κατ' ὄλην τὴν ἔκτασιν
τῆς ἡμετέρας παρατάξεως οἱ Βούλγαροι ἀντάταξαν τέσ-
σαρας πλήρεις μεραρχίας, τὴν 3ην, 6ην, 11ην, 13ην
καὶ μίαν ταξιαρχίαν τῆς 10ης μεραρχίας. Εἶνε δὲ γνω-
στὸν ὅτι ἡ συγκρότησις τῆς 10ης Βουλγαρικῆς μεραρ-
χίας περιλαμβάνει δύναμιν ὑπερδιπλασίαν τῆς ἡμέ-
τέρας.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ ἀνδρείας τῶν ἡμετέρων κατ'
ὄλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀγῶνος συγκινεῖ τὴν ψυχὴν διὰ
τῆς εὐγενεστερᾶς ὑπερηφανείας.

Ἐκαστος ἀξιωματικὸς, ἕκαστος ὀλίτης ἦτο εἰς ἡ-
ρώς. Οἱ στρατιῶται ἱκέτευον τοὺς ἀξιωματικούς νὰ
μὴν ἐκτίθενται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, οἱ δὲ ἀξι-
ωματικοὶ ματαίως παύσαντες τοὺς στρατιώτας νὰ προ-
χωρῶσι προκαλυπτόμενοι. Ἐν τῷ περὶ τῆς ἐφό-
δου ἢ προφύλαξης ἑαυτῶν ἦτο ἡ τελευταία σκέψις
πάντων.

(Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν.)

Αἱ εἰδήσεις τῆς Κυριακῆς (27 Ἰουλίου)

Τὴν πρωῖαν ἀνεκοιμήθησαν τὰ ἐξῆς τηλεγραφή-
ματα ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ἀγγέλλοντα νέας
ἐνδόξους μάχας καὶ νίκας τῶν ἡμετέρων :

«Στρατιὰ δρῶσα εἰς χωρίον Λιγοβάνην κατήγο-
γε νέον θρίαμβόν. Διὰ καινῆς ἐνεργείας τῶν ἐκεῖ με-
ραρχῶν ὁ ἐχθρὸς προσδότηθεῖς μετὰ λυσσώδους σφο-
δρότητος, ἐγκατέλιπε τὰς θέσεις αὐτοῦ. κατ' ὄλην
τὴν γραμμὴν Λαχανᾶ, φεύγων ἐν ἀταξίᾳ σπερίων
παντοῦ ἐν τῇ φυγῇ του ὄπλα, ἐξαρτήματα καὶ 1600
ὅπλα.»

Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα καταδιώκοντι κατὰ πό-
δας τὸν ἐχθρὸν. Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀκρατήτου ἐν-
θουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας τῶν στρατιωτῶν μας,
ἀντιθέτως πρὸς τὸ περίτροπον ἦθικόν τοῦ ἐχθροῦ, εἶνε
καὶ τὸτο, τὸ πρόγματι πρωτοφανῆς διὰ τὰ χρονικὰ
τῶν μαχῶν. Οἱ ἄνδρες μιᾶς συζυγαρχίας, ἀντιληφθέν-
τες εἰς μικρὰν σχετικῶς ἀπόστασιν Βουλγαρικῶν τάγ-
μα, προσήγγισαν αὐτὸ καὶ δι' ἐπιπέσεως ἀπεριγράπτου
ὀριμτικότητος ἐτρέψαν τὸν ἐχθρὸν εἰς ἀκατάσχετον
φυγὴν.»

Ἡ Ἀνατολικὴ στρατιὰ, ἐξακολουθεῖσά προέα-
σιν, ἐπὶ ἀλωθειῶν θέσεων Λαχανᾶ, κατέλαβε 12 πυ-
ροβόλα καὶ πολλὰ βλητοφόρα, ἐγκαταλείφθέντα παρὰ
τοῦ ἐχθροῦ.

«Οἱ ἡμέτεροι, προχωροῦντες διὰ μέσου τῆς ἐκπορ-
θηθείσης ἀμυντικῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς, μένουσι κατά-
πλακτοι πρὸ τῆς πληθύσεως τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων,
ἄτινα εἰ Βούλγαροι εἶχον κατασκευάσει ἐπὶ τῶν φύ-
σει ὀχυρωτάτων τούτων θέσεων.»

Κατ' ὄλον τὸ βάθος τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς εἶ-
χον ἀνοιχθῆ ἀλλεπάλληλα σειραὶ ὀρυμάτων εἰς ὕψος
ὀρθίως πυροβολούντος. Ἐπίσης πυροβολικὸν ἐκαλύ-
πτει ὑπὸ χαρακωμάτων.

*
«Ἐταξὺ τῶν αἰχμαλωτῶν εὐρίσκειται καὶ Ἕλληνας
ὑπηρετῶν παρὰ τῷ Βουλγαρικῷ στρατῷ, ὅστις ἀφη-
γίησεν ὅτι ἡ εἰς τὴν εὐθύθειαν ταύτην ἀμυνθεῖσα Βουλ-
γαρικὴ δύναμις ἦτο πολυαριθμητάτη καὶ ἐτι ὁ ἐχθρὸς
ἐπὶ τοσοῦτον κατεπετόθη πρὸ τῆς ὀριμτικότητος τῶν
ἐπιπέσεων τῶν ἡμετέρων, ὥστε ἐτράπησαν εἰς ἀτακτον
φυγὴν.»

«Ἄλλεπάλληλα καταφθάνουν χαρμόσυνα ἀγγέλ-
ματα τῶν νέων νικῶν, παρ' ὅσοντα πανταχού πλήρη
τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀποσύθεσιν.

Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα, ὁρῶντα βορειοδυτικῶς

του Κιλίκας και προελαύνοντα κατεδίωξαν τὸν φεύγοντα ἔχθρον καὶ κατέλαβον τὰ βορείως τοῦ Γιαννὲ ὑψώματα, ἐπέθεν διὰ δραστηριότητος πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ παρέλυσαν τὰς ἐκ 15.000 ἀνδρῶν ἐχθρικὰς φάλαγγας αἰτίνας οὕτως ἀπετυχεθήσαν ἐντελῶς.

«Ἡ υποχώρησις μετεδλήθη εἰς ἀκατόσχετον, ἰλιγγιώδη φυγὴν. Ἐτέρα ἐχθρική φάλαγγξ, φεύγουσα εἰς Μοράφταν, καταδιώκεται ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἵππικου. Μία ἡμιλαρχία, προηγούμενη εἰς τὴν καταδίωξιν, ἡγματοῦσεν ἑκατὸν (100) ἐχθροὺς καὶ κατέλαβε καθ' ὁδὸν ἀπειροὺν ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν πεζικοῦ, ἀφαιέντων πρὸ τοῦ φεύγοντος ἔχθρου».

Λάφυρα, λάφυρα

«Ὁ διοικητὴς τῆς ἐπιλαρχίας τηλεγραφεῖ τὰ ἐξῆς: «Ὀρμὴ ἡμετέρων ὑπέροχος καὶ ἀπερίγραπτος. Ἀδυνατούμεν νὰ περισυλλέξωμεν λάφυρα, διότι ἐξακολουθοῦμεν ἀπανταχοῦ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἔχθρου. Στρατιά, ἀλώστατα ἀμυντικὴν γραμμὴν Λαχανά, ἐκυρίευσε, πλὴν 12 πυροβόλων καὶ 3 πολυβόλων, πλήθους μεταγωγικῶν καὶ ὄλικῶν. Ὁμοίως συνέλαβε 200 αἰχμαλώτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἓνα ταγματάρχην καὶ δύο κατωτέρους ἀξιωματικούς».

Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατὸν τοῦ

Τὸ παρὰ τῆ Στρατηγείῳ Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργείον τὰ ἐπόμενα: «Πρὸς ἀπάσας τὰς Μεραρχίας καὶ τὴν Ταξιαρχίαν τοῦ ἵππικου ἐκυνεποιήθη ἡ κατωτέρω διαταγὴ τοῦ Βασιλέως:

«Εἰς τὸν ἀνδρείον στρατὸν Μου, τὸν ἐπιδειξάντα τοσούτον ἡρωισμόν κατὰ τὰς μάχας τῶν ἡμερῶν τούτων, τὸν συντριφάντα τὸν ἔχθρον, ὅπου δῆποτε καὶ ἐν τὸν συνήντησεν, ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν Μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν Μου διότι ἠγούμαι αὐτοῦ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἰσίου Θεσσαλονίκης τηλεγραφεῖ τὰ ἐξῆς:

Οὐδεμία ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ ἀταξία. Ὁ καιρὸς κλιμακῶς ἴσους ἀναφέρει μετὰ φρίκης κρεουργήσεις χιλιῶν Μωαμεθανῶν εἰς ὄλα τὰ περίχωρα ἔνθα μένουσιν γυναίκες τινε. Οἱ Τούρκοι τοῦ Κιλίκας, χίλιοι περίπου, δὲν ὑπάρχουν, ἐξφρασιθέντες ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἰσίου Θεσσαλονίκης τηλεγραφεῖ τὰ ἐξῆς:

«Κατάπληξιν προξενεῖ ἐντυθθα γεγονὸς ἀποκαλυφθὲν ἐκ κατασχεθέντων ἐπισήμων Βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν ἐγγράφων καὶ καταθέσεων αἰχμαλώτων. Οἱ Βούλγαροι εἶχον σχεδιάσει γενικὴν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπίθεσιν διὰ τὴν Τετάρτην 19 ἡμέρας. Τούτου ἕνεκα ἀνεχώρησεν ὁ Χεσάπτσιεφ ἐντεῦθεν τὴν Δευτέραν 17ην τοῦ μηνός. Οἱ Βούλγαροι ἠλπίζον εἶναι θὰ εἰδίκετο εἰς αὐτοὺς εἰσοσιτετράωρος προθεσμία πρὸς ἑκκένωσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ἥτοι μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Τρίτης, ὅποτε ἀντιτάσσοντες ἀνίστασιν θὰ ἐμάχοντο ἐπὶ τινὰς ὥρας μέχρι εἴς τὸ ἡγχιζέειν ἡ γενικὴ ἐπίθεσις τῶν Βουλγάρων. Τιοστωτρίπως ἐξηγεῖται ἔτι ὁ Ἕλληρικὸς στρατὸς ἐπιτελεῖ τὴν τετάρτην πρωίαν κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ, εὖρα τὸς Βουλγάρους ἐτάιμους εἰς τὰς θέσεις των».

«Ὁ Στρατηγὸς Χασάν Ταξιν παστὰς ὁμιλῶν πρὸς ἔξενον δημοσιογράφον ἐντυθθα ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τοῦ καταπληκτικῶς θριαμβου τοῦ Ἕλληρικῶν στρατοῦ καὶ ἰδίως τὴν ἐκπύρῃσιν τῆς στρατηγικῆς καὶ ὀχυρωτάτης θέσεως Λαχανά. Ἡτις ἀποπειλαί, λέγει, τὴν κλειθὰ τῆς πρὸς τὰς Σέρρας ὁδοῦ».

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Παρὰ τὸν συνεχῆ τετραήμερον λυσσῶδη ἀγῶνα καὶ τὴν ραγδαίαν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν τῶν ἡμετέρων, τὰ Ἕλληρικὰ στρατεύματα ἐξακολουθοῦσιν ἀκράτῃ τὴν προέλασιν αὐτῶν.

Προξενεῖ κατάπληξιν εἰς πάντας ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ἀδάμπτως ὀρμὴ τῶν στρατιωτῶν μας.

Ἐν τῇ πόσει τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς συντριβῆς τοσούτου μυσταροῦ ἔχθρου, λητμονοῦσιν οἱ στρατιῶται μας καὶ τὸν κάματον τῶν μικροτάτων πορείων ἐπὶ ἐδάφους κατὰ τὸ πλεῖστον δυσπροσίτου καὶ τὸ δριμύ κῶμα τοῦ ἡλίου καὶ ὄλας τὰς ἄλλας ταλαιπωρίας, τὰς παρακολουθούσας τὴν ἀδιάκοπον ἐν μέσῳ θέρους προέλασιν κατὰ τοῦ ἔχθρου.

Τὸν κίνδυνον τῶν μαχῶν οὐδαμῶς λογιζονται, πορεύονται δὲ ἄδοντες καὶ ὀρμῶσι κατὰ τοῦ ἔχθρου ζητωκραυγάζοντες.

Ἦδη τὰ ἡμέτερα στρατεύματα μετὰ μικρὰς ἀφιμαχίας, μη-πρατικισμένους, διότι ὁ ἔχθρος διαρκῶς φεύει, καταδιώκων αὐτὸν ἐν ἀπυσυνθέσει ὑποχωροῦντα».

Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν

Ἐκ Κιλίκας

Ἱπουργεῖον Στρατιωτικῶν

Ἀθήνας

Τὴν τακτικὴν ἢν ἐφήρμισαν οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Νικρίταν, Ἀρπάρκισ, Σιλανμαζλή, Σαριγιόλ, Γιουθέων καὶ ἄλλαχο ἐξακολουθοῦν νῦν εἶ ἀγριώτερον κατὰ τὴν φυγὴν αὐτῶν. Καίουσιν πάντα τὰ χωρία, ἅτινα ἐγκαταλείπουσιν εἰς τὰς Τουρκικὰς, καὶ τοῦτο ἔνχ μὴ δύναται ὁ καταδιώκων Ἕλληρικὸς στρατὸς νὰ ἐπιφραγῆται τῶν πόρων τοῦ τόπου.

Κατὰ πληροφορίαν πρὸς τὸ Στρατηγεῖον, καίονται ἤδη τὰ χωρία Γενίκιοι, Ἀσαλή, Μυχαλέτ, Μπουγιακλή, Γεντελή, καὶ ἄλλα βορείως τοῦ Κιλίκας.

Βούλγαροι στρατιῶται αἰχμαλωτισθέντες πρὸς τὸ Σαριγιόλ εἰς τὰ ἀποφραγὰς πυρπολήσεως Κιλίκας εἶχε ληφθῆ ἀπὸ προηγούμενης νυκτός, διότι ἐθεωρεῖτο ἀναπότρεπτος ὑποχώρησις τὴν ἐπομένῃν πρωίαν. Πρὸς πυρπολήσιν ἐχούθη ἀφθονον πετρέλαιον, πληροὶ δὲ ἀκόμη τὴν ἀτμοσφαιραν ἡ δσμη τοῦ.

Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἀποκαλύπτει τὰ ἐξῆς φρικώδη περὶ τῶν ἐξακολουθητικῶν τερατοεργημάτων τῶν Βουλγάρων:

«Κατὰ τὴν μάχην πρὸς τὸ Σαριγιόλ εἰς λόχος ἐνήγησεν ἐφοδὸν διὰ τῆς λόγχης, ὅπως ἐκτοπίσῃ τὸν ἀπέναντι χαρακωμένον στρατόν. Ἀλλὰ ἡ πρώτη ἐφοδὸς ἀπέτυχε καὶ ὁ λόχος ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, 200 μέτρα ὀπίσω. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μαρκαντιωάκης καὶ τινε στρατιῶται τραυματισθέντες ἀδυνατοῦντες ἓνα παρακολουθῆσαι τὴν υποχώρησιν ἐμείναν μέτρα τινὰ πρὸ τῶν χαρακωμάτων τοῦ ἔχθρου.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ λόχος, ἐνεργήσας δευτέραν λυσσώδεστέραν ἐφοδὸν, διὰ τῆς λόγχης, ἐξετόπισε τὸν ἔχθρον καταλαθῶν τὰ χαρακώματα αὐτοῦ.

Πλήρεις φρίκης οἱ στρατιῶται μας εἶδον τότε εἶναι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μαρκαντιωάκης εἶχε κυριολεκτικῶς κρεουργηθῆ διὰ λογιζισμῶν ἀποκοπέντος τοῦ λαιμοῦ του. Οἱ στρατιῶται δὲ, πλὴν τῶν λογιζισμῶν, εἶχον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρυγμένους.

Τὴν φρικαλεότητα ταύτην διέπραξαν οἱ Βούλγαροι στρατιῶται ἐπιφραγῆθέντες τῆς μικρῆς ὑποχωρήσεως τοῦ λόχου μας.

Ἡμεῖς τοὺνκτίον σήμερον ἐκρατήσισμεν ἐδῶ ἰδι-

κούς μας τραυματίας διὰ νὰ ἐπιδιώσωμεν ἐπὶ τραῖνου ἀναχωροῦντος εἰς Θεσσαλονίκην τριακοντάδα Βουλγάρων τραυματιῶν εὐθεθέντων εἰς τὸ Κιλίκας. Ἀλὰ τοῦ προηγούμενου τραῖνου εἶχε μεταφερθῆ πεντηκοντὰς ἄλλων Βουλγάρων τραυματιῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξεν, ὅπως οἱ Βούλγαροι τραυματία τύχουσιν ἰδιαίτερας ἐπιμελείας, ὅ δὲ Διαδόχος καὶ οἱ Ἡγίικητες μετὰ συμπαιθείας παρακολουθοῦσιν τὴν ἐπιδίωσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τραῖνου.

Γραφεῖον Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Τὸ Γραφεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς τὰ ἐξῆς:

Κατόπιν τῆς τριήμερου μάχης τοῦ Κιλίκας, ὁ στρατὸς παρ' ἑλὴν τὴν μερίστην αὐτοῦ καταπόνθησιν, ἀνασυνετάχθη ἐν τάξει καὶ κατεδίωξε κατὰ πόδας τὸν ἔχθρον ἀνευ ἀπωλείας χρόνου. Τὰ καθ' ἐσπέρας καταφθάνοντα εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ἀποτελέσματα τῆς τιοαύτης ραγδαίας καταδίωξεως ἀποτελοῦν πλουσίαν συγκομιδὴν ἀμείδουσιν πλουσιοπαρόχως τὸ στρατεύμα διὰ τὴν ὑπεράνθρωπον καταπόνθησιν εἰς τὴν ὑποβάλλεται.

Χθὲς, 22 Ἰουνίου, ἡ μεραρχία τοῦ ἀκρου δεξιῦ ἡμῶν, κατόπιν νέου σφοδροῦ ἀγῶνος, ἀπώθησε τὸν ἔχθρον, ὅστις ὑπεχώρησεν ὀπισθεν τοῦ Στρομόνος, ἐκείθεν δὲ πρὸς τὰς Σέρρας, ἀφῶ κατέστρεψε τὰς ἐπὶ τοῦ Στρομόνος γεφύρας Κομπριανής καὶ Ὀρλιαν.

Αἱ μεραρχίαι τοῦ ἀριστεροῦ ἡμῶν ἐνεπλάκησαν εἰς σφοδρὸν ἀγῶνα ἐναντιῶν ἔχθρου κατὰ τὸν ἰσχυρῶς τὰ νότια τῆς λίμνης Δοϊράνης ὑψώματα.

Ἡ παρὰ τὴν Δοϊράνην μάχην αὐτὴ διήρκεσεν ἑλὴν τὴν ἡμέραν, καθόσον ὁ ἔχθρος χρησιμοποίησιν τοποθεσίαν φύσει ἰσχυράν καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐνισχυθεῖσαν διὰ χαρακωμάτων, ἀνίστατο κρατερόως. Ἡ ταξιαρχία τοῦ ἵππικου, καταδίωξαι αὐτὸν κατὰ πόδας, ἐπέφερον ἀταξίαν εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ, συνέλαβεν 100 αἰχμαλώτους καὶ συνέλεξε πλεῖστα ὅπλα καὶ πυρομαχικά, ὅς ἀνέφερον, ἐβρίθον αἱ ὁδοὶ τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἔχθρου. Κατὰ τὴν νύκτα τὰ στρατεύματα εὐρίσκειντο ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν ὀπισθοφυλακῶν τοῦ ἔχθρου.

Τὴν 23 Ἰουνίου πολυπληθεῖς ἀναγνωρίσεις ἵππικου διασπαρεῖσιν ριπειδοειῶς εἰς μεγάλας ἀποστάσεις ἀνεκάλυψαν τὰς ὑποχωρούσας ἐχθρικές φάλαγγας καὶ προσδιώρισαν τὴν κατεθυσιν αὐτῶν. Ἡ ταξιαρχία ἵππικου συνεχίζουσα τὴν καταδίωξιν τῆς συνέλαβεν ἑτέρους τριακοντα καὶ συνέλεξε πλεῖθος ἄλλο λαφύρων.

Ἡ ἀπὸ χθὲς ἀρξαμένη μάχην τῆς Δοϊράνης ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον τὴν πρωίαν μετὰ μεϊζονος σφοδρότητος, ἐνεπλάκη δὲ εἰς αὐτὴν πλὴν τῶν δύο μεραρχιῶν τοῦ ἀριστεροῦ καὶ ἑτέρα τιοαύτη. Τὸ σφοδρὸν καὶ ἐπιτυχεῖς πῦρ τῶν ἡμετέρων πυροβολαρχιῶν καὶ αἱ τομητραι διὰ τῆς λόγχης, ἐφοδοὶ ἐξηνάγκασαν τὸν ἔχθρον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς θέσεις του καὶ νὰ τραπῇ εἰς τὰ χαρακώματα του καὶ περὶ τὴν 10ην νὰ τραπῇ εἰς ἀτακτον φυγὴν καταδιωκόμενος.

Κατὰ τὴν δευτέρην ταύτην μάχην ἦλωσεν ὁ στρατὸς ἡμῶν 12 ἐχθρική πυροβόλα καὶ μέγα πλῆθος ὀπλων.

Ἡ καταδίωξις ἐξηκολούθησε πέραν τῆς Δοϊράνης πρὸς τὴν Στρομόνισαν, ἡ δὲ πόλις τῆς Δοϊράνης καταλήφθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων.

Ἄγνοοῦνται εἰς εἴ τι ἀπώλειαι ἡμῶν κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας, αἱ τῶν Βουλγάρων ἔμως ἦσαν μέγισται, ὡς ἐξαικισθῶσαι ἐκ τῶν ἀριθμοῦ τῶν εὐθεθέντων νεκρῶν.

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

Τὸ Γραφεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πληροφοριῶν ἀνακοίνου τὰ ἐξῆς: «Ἀπαράμιλλοι διαδέχοντα ἀλλήλους οἱ θριαμβοῖ τῶν Ἕλληρικῶν ὀπλων. Μετὰ τὸ Κιλίκας, τὸν Λαχανά, τὴν Γευεγλή, τὴν Νιγγρίταν, ἰδοὺ ἡ Δοϊράνη ἀποκαθηρομένη τοῦ Βουλγαρικοῦ ἀγους. Ὁ Ἕλληρικὸς στρατὸς εἰσῆλθε σήμερον τροπαίουχος εἰς τὴν Ἕλληνικωτάτην πόλιν.

Ὁ ἀγῶν ὁ διηγήσας εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην νικὴν ἐξακολουθεῖ ἀπαυστος ἀπὸ δευτέρου μετὰ λυσσῶδους σφοδρότητος. Οὕτως ἀπὸ τῆς ὑποχωρήσεως του ἐκ Κιλίκας ὁ ἔχθρος κατεδίωχθη ἀπηνῶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων μεραρχιῶν. Πειραθεῖς ν' ἀντιτάξῃ ἄμυναν διὰ μιὰς μεγάλης φάλαγγος ἐκ 15 χιλιῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ χωρίου Γιαννές, προσεδλήθη παρὰ μιὰς τῶν προεκκινουστῶν μεραρχιῶν μας καὶ ἐξηναγκάσθη εἰς φυγὴν προτραπάσθην.

Ἡ μεραρχία ραγδαίως προχωροῦσα προσέβαλε διὰ τοῦ πυροβολικοῦ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἔχθρου μετὰ τιοαύτης σφοδρότητος καὶ εὐστοχίας, ὥστε ἀτακτος φυγὴν μετατρέπῃ εἰς πλήρη ἀποσύνθεσιν, αἱ δὲ ἀπώλειαι αὐτοῦ ὑπῆρξαν μέγισται. Κατὰ λίαν ἀξιοπίστους ἀφηγήσεις Ἕλληνων καὶ Βουλγάρων αἰχμαλώτων, 40 βαγόνια ὑπερπλήρη ἐκ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης ἀνεχώρησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Σερρών. Ὑποχωρήσας ἐκείθεν ἔχθρος κατέλαβε θέσεις παρὰ Κιλινδίρ, ἀλλ' ἐξετοπίσθη ἐξ αὐτῶν εὐχερόως καταδιωχθεὶς πρὸς βορρᾶν.

Ἠθονήθη ν' ἀνασυνταχῇ παρὰ Δοϊράνην, ἐπὶ νοτίως λίμνης ὑψωμάτων, προσπαθῶν κυρίως ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐξ ἀκαθίετου διώξεως παρ' ἡμετέρων κύκλωσιν καὶ αἰχμαλωσίαν.

Σήμερον πρωίαν ἡμέτερα στρατεύματα ἦρξαντο σφοδρῶτα ἐπιθεσιν πεζικοῦ μετ' ἐκτάκτως ἐπιτυχῶν συγκεντρωμένων πυρῶν πυροβολικοῦ.

Μετὰ πεντάωρον μάχην ἔχθρος ἐγκατέλειψε θέσεις του καὶ φεύγει ἐν μερίστη ἀταξία πρὸς τὴν Στρωμνίσαν. Ἡμετέρας μεραρχίαι διελθοῦσαι ἄλωθεισας θέσεις σπεύδουσιν εἰς καταδίωξιν τοῦ φεύγοντος ἔχθρου.

Τηλεγράφημα Μεράρχου λέγει: «Δοϊράνη ἐπεσε, καταδιώκομεν κατὰ πόδας ἔχθρον φεύγοντα ἀτάκτως. Ἀντοχή, ὀρμητικότης ἡμετέρων συγκινεῖ πάντας, πρῶτον Βασιλέα, ἐκφραζόμενον δι' ἀπεριορίστου θαυμασμοῦ καὶ ὑπερηφανείας».

ὑπὸ δυσμενεστάτας δι' ἐκστρατείαν καίρικας συνθήκας, ὑπὸ τὸν φλέγον κῶμα τοῦ ἡλίου ὁ στρατὸς μας ἀπ' ἀρχῆς νέου πολέμου θριαμβεῖ: κατὰ ἔχθρου ἐπὶ τροχάσθην καὶ ἀδιάκοπον προέλασιν.

Ἐπὶ πέντε ἡμέρας οἱ στρατιῶται μας ἀνευ στικμῆς ἀναπαύσεως καὶ ἀνάθεκτο: προχωροῦν μαχόμενοι καὶ νικῶν.

Ἡ 3η Βουλγαρικὴ Μεραρχία, ἡ παρασημοφορηθεῖσα δι' ἄλωσην Ἀδριανουπόλεως, ἦτο κατὰ τὰς μάχας ταύτας ἀντιμέτωπος τῆς 3ης ἡμετέρας Μεραρχίας. Οἱ Βούλγαροι στρατιῶται μαχόμενοι καὶ ἠττώμενοι ἔφερον τὰ παράσημα ταῦτα. Ἦδη τὰ φέρουσιν εἰς εὐφροῦν σατυρισμῶν οἱ στρατιῶται τῆς ἡμετέρας 3ης Μεραρχίας, λαβόντες ταῦτα ἀπὸ τῶν νεκρῶν, τραυματιῶν καὶ αἰχμαλώτων».

Κωνσταντινίδης

Τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας: Ἱπουργεῖον Στρατιωτικῶν Ἀθήνας Καταδιώκομεν ἔχθρον κατὰ πόδας. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου διεβιβῆσθη πρὸς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Δοϊράνης περιήλθεν εἰς τὴν κατοχήν ἡμῶν ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῶν

υποχωρηθέντων Βουλγάρων εις μεγάλας ποσότητας...

Ούτως ή νίκη του Κιλίκης και της Δοιράνης έχει πολυ...

Εις το στρατιωτικόν διοικητήριον του Κιλίκης εύ...

Συγκροτείται: 6: 1η περιφράκτων περιβόλων ισχυ...

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Το Υπουργείον των Στρατιωτικών :

Πρωθυπουργόν Αθήνας

25 Ιουνίου. Έξετελέσθημεν σήμερον ισχυράν επίθε...

Β. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

Δοιράνη 26, ώρα 8 15

Υπουργείον Στρατιωτικών

Αθήνας

Ημέτερα στρατεύματα προελαύνοντα ακάθεκτα...

Γραφείον Στρατιωτικών πληροφοριών

Υπουργείον Στρατιωτικών

Αθήνας

Ημέτερα στρατεύματα, προελαύνοντα κατά μέτω...

Η επικρατούσθασσα σύντομος καταδίωξις υπό των...

Ο εχθρός εν τη φρενήρει φυγή του, εγκατέλειπε...

Στρατεύματα εξακολουθήσαντα προελάσιν αυτών...

Γραφείον Στρατιωτικών πληροφοριών (Έπειτα: συνέχεια)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Με τας τελευταίας εκπνοάς του Ιουνίου εκπνέει και...

Η Έλλάς και Έξοχήν συμβιβαστική και υλοχω...

Οι Σέρβοι κατέλαβον το Κιουστενδιλ επί του Βουλ...

τίζουν αι καταστροφαι και τα ξερείπια των ελληνικων...

Αλλά το μαρτυρολόγιον αυτό, το όποιον ενσπείρει...

Ο Ιούνιος θα σημειώση σταθμόν υπερόχου δρά...

Και οι θρίαμβοι οι ελληνικοί εξέλισσονται τόσον...

Ο στρατός μας περιεβλήθη με αφθιτον δόξαν. Ο...

Δόξα και τιμή εις τον Βασίλεα και τον Στρατόν. Δόξα...

Δ. Α. Ζ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Η επίσημος εκθεσις του Επιτελείου του Γενικού...

Εννέα ανώτεροι αξιωματικοί πλιττοντες νεκροί εις...

Όταν οι ανώτεροι αξιωματικοί, τους οποίους προ...

Στρατιώται δυνάμεθα να φαντασθώμεν ποιον μένος...

Τιμή και δόξα εις τους θυσιασάντας την ζωήν των...

Εκ των πεσόντων ο Ανδρέας Κορομηλάς είνε ο...

Και οι θρίαμβοι οι ελληνικοί εξέλισσονται τόσον...

Εκτη Μεραρχία αναφέρει ου Βούλγαροι στρα...

Η μεραρχία διέταξε την εκτιμήν των πτωμά...

Προς τούτοις έβίασαν παρθένους και μίαν αντι...

Διαμαρτυρηθήτε κατ' εντολήν Μου, εις τοις...

Οι Βούλγαροι επισκιάζουν ολας τας φρικαλεό...

Κωνσταντίνος Β'

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΔΕΘΟΝΤΟΣ

Αρχαιολογικαι ανακαλύψεις.

Το αρχαιολογικόν Μουσείον της Φιλαδελφείας...

Εκ των έρευνών και των αρχαιολογικων ερημά...

Η αρχαιότης λοιπόν αποδεικνύεται: οτι εγγώρισε...

νους χρόνους την εύρυθμίαν της εμφάνισης των κορυφαίων, αττινικαθίσταντο ελκυστικώτερα με τας ώραίας εκείνας φαινομηρίδας.

Υπήρξε πράγματι εποχή, πολύ άπωτάτη, κατά την οποίαν λαοί, τούς όποιους ό κ. Σολομών Ρεϊνάχ όρίζει εύφωδώς ώς φυτώριον των προϊστορικών ήμψν προγόνων, έζων με τή σημερινή ήθη και έθιμα. Αί κομψαί κυρίαί της έποχής εκείνης, ένδεδυμένοι με έλον τή στυλ τού σημερινού γυναικείου τυριού, ουδέ της φούστας άντραβή έξαιρουμένης φέρουσαι: ζέ θυμασίαν κόμμωσιν ώς την σημερινήν και καπέλλα ιδιόρρυθμα έπίσης, περιεσφυγμένοι δε και έντός κορσέδων, άναλόγων τελείως πρός τούς σημερινούς, δέν ήρχοντο μόνον νά έξοδεύουν τόν καιρόν των είς τήν τέχνην τού στολισμού και της πολυτελείας. Φεύγουσαι τήν μονοτονίαν, άνελάμβανον ένίστε τή μέρη και δημοσίων ύπηρεσιών, ώστε νά είναι πληρέστατα δικαιολογημένη η φιλοδοξία των σημερινών σωφραζετών μας, αί όποιαί έπως φαίνεται, δέν ζητούν παρτή νά έπανακτήσουν δικαιώματα πολιτικά, τή όποια εξήσκουν ήδη αί γυναικες πρὸ πενήκοντα αιώων. Φαίνεται μάλιστα ότι είς τή τέλος εκ των αρχαιολογικών αυτών ανακαλύψεων ή άποδειχθή ότι και οι άνδρες της έποχής εκείνης έφοροσαν, οι ταλαίπωροι και αυτοί τή ίδιον μας τή απαισίον φωκός!

Αί Χιλδαίαι σύζυγοι, πρὸ των γυναικών της Κρήτης, είχαν τή δικαίωμα νά δίδουν όρκον, νά χρησιμεύουν ως μάρτυρες νά είναι εκλέξιμοι είς μερικά αξιώματα δημόσια. Αδτά τούλάχιστον μάς πληροφορεί μία μεταφρασθείσα έγκύλιος ίερογλυφική επί κεράμει νομισματική βιβλος, αί διατάξεις της όποιας έν άλλους λόγους άνεγνώριζον είς τήν γυναικα δικαιώματα, τή όποια μάς είς τήν έποχήν τού σημερινού πολιτισμού και κατόπιν άγώνων και έπαναστάσεων κατόρθωσαν οι άνδρες νά έξασφαλίωσιν υπέρ αυτών.

Διά ν' άποδειχθή άλλην μίαν φοράν ή άλήθεια ότι ουδέν κινόν υπό τόν Ήλιον, ώς λέγει ό Ίουδενάλης.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο αποβιώσας Μόργκαν δέν ήτο μέγας φίλος των ειρηνοφίλων. Όταν ή βαρωρίς Τούτνερ μετέβη είς τήν Αμερικήν διά περιοδειαν διαλέξεων περὶ τού ειρηνοφίλου κινήματος, οι Αμερικανικαί έφημερίδες άνήγγειλαν ότι ο Πίερον Μόργκαν τήν υπεδέχθη κακώς, άρνηθείς νά άπαντήση έννοικώς είς τήν πρόσκλησίον της όπως συμμετάσχη είς τήν προπαγάνδα ταύτην. Ίδου δέ πώς συνέβη τή έπεισόδιον:

Η βαρωνίς έφωδιασμένη διά συστατικής επιστολής τού ήγεμόνος τού Μονακό μετέβη όπως έπισκεφθή τόν Αμερικανόν εκατομμυριούχον, πελεισμένη ότι και ουτος θα ήτο οπαδός της ιδέας της Ειρήνης. Ο Μόργκαν ουτις τήν υπεδέχθη είς τήν περίφημον βιβλιοθήκη της λεωφόρου Μάδισον, ήκροάσθη προσωπικώς τούς λόγους της Σούτνερ ήτις εξήτησε νά άποδείξη είς αυτόν τήν άνάγκην ίσχυροτέρας προπαγάνδας υπέρ της παγκοσμίου ειρήνης, και όταν αύτη έτελείωσεν απήντησεν είς αύτήν ψυχρώς ότι ήπατάτο έν ένπιστεν ότι διέβλεπεν είς τή πρόσωπόν του φίλον της Ειρήνης. Έκπλαγείσα ή κυρία Σούτνερ διέκοψεν άμέσως τήν συδιάλειξιν και άνεχώρησε. Τό έπεισόδιον άνηγγέλιθη και είς τή γένμα όπερ παρετέθη πρὸς τιμήν της βαρωνίδος υπό των Αμερικανών ειρηνοφίλων και ο Κάουνεϊ ουτις ήτο μεταξὺ των παρόντων, ήρώτησε τήν Σούτνερ έν ήτι άληθές ότι έγραψαν αί έφημερίδες σχετικώς πρὸς τήν μετά τού Μόργκαν συνομιλίαν της. Η Σούτνερ απήντησεν καταφατικώς πρὸς μεγάλην έκκληξιν τού Κάουνεϊ ουτις έδήλωσεν ότι δέν ήδύνατο νά έννοήση τή πράγμα.

Η αδελφή τού Πασχάλ δέν υπήρξεν μικροτέρα τού συγγραφέως των «Σκέψεων». Η «Επιθεώρησις των Παρισίων» πραγματεύεται τή ποιητικόν στάδιον της μικράς ποιηρίας, καθ' ή παιδίσκη φαινόμενον είς ήλικίαν έννάετών, καιτοι δέν έγνώριζεν ούτε άνάγνωσις, κατώρθωσε νά συνθέτη μικράς ποιήσεις. Κατά τήν έποχήν εκείνην ο πατήρ της μικράς ποιηρίας, άναχωρών διά τήν Οβέροννην, ένεπιστευθή τήν μικράν θυγατέρα του είς τήν κυρίαν Συνόν, αδελφήν τού ποιητού Ντιολιμπίο και είς τήν οικίαν τού ποιητού αυτού, ή μικρά ποιήτρια έγραψε μίαν έμμετρον κομψοδίαν πεντάπρακτον, διά τήν όποιαν ένγένετο λόγος είς όλόκληρον τήν πόλιν των Παρισίων. Έπίσης έγραψε διαφόρους ποιήσεις, επιγράμματα, ως και σονέττα, εξ ου έν γραφέν τῷ 1628 άφιερούτο είς «τάς παχύτητα της βασιλείσης» υπόθεσιν πολυ παραδόξον διά τήν έμπνευσιν της μικράς παιδίσκης. Οδηγηθείσα ή μικρά Πασχάλ είς τήν Αθήν και παρακληθείσα νά συνθέση στίχους, επί γόνατος σχεδόν έγραψε δύο επιγράμματα διά μίαν κυρίαν και μίαν δεσποινίδα, άφου επί τινας στιγμάς άπεσύρθη είς μίαν γυνίαν μόνη. Τό ποιητικόν τάλαντον της μικράς κορασίδος έχρησίμευσε και διά τήν σωτηρίαν τού πατρός της, ουτις διά τή πολιτικόν σφάλμα παρ' όλίγον νά έπισκεφθή τās φοβεράς εικόνας της Βασίλλης. Η μικρά ποιήτρια προσέκληθείσα υπό της δουκίσσης Αϊγκουίνών και άπαγγείλασα στίχους πρὸ τού καρδινάλιου Ρισελιέ τόσον κατέδελξε τόν μέγαν καρδινάλιον, ώστε ουτος προσέκάλεσεν είς τόν οίκόν του διά νά γνωρίση όλόκληρον τήν οικογένειαν της ποιηρίας. Τά ποιητικά έργα της παιδίσκης έντυπώθησαν τῷ 1638 υπό τόν τίτλον «Στίχοι της μικράς Πασχάλ». Αυστυχώς όμως οι στοίχοι ουτοι έξηφανίσθησαν.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

- Γενικός Διοικητής Θεσσαλονίκης διορίσθη ο κ. Στεφ. Δραγονύμης.
- Ο διορισμός τού διαπρεπούς άνδρός έπεκροτήθη υπό πάντων.
- Ανεσυνεστάθησαν όλα τή Νοσοκομεία.
- Αί Έλληνίδες με νέαν ζέσιν έπεδόθησαν και páλιν είς τή έργον των τή ευγενές και ώραίον.
- Επί κεφαλής πάντοτε ή Α. Μεγαλειότης ή Βασίλισσα Σοφία και αί πριγκήτισσαι.
- Τά θέατρα εκλείσαν Ο κ. Ύπουργός των Έσωτερικών έθεώρησεν ότι ήτο επάναγκες τήν στιγμήν καθ' ήν μάχονται τις τή πεδία των μαχών οι αδελφοί μας και μεταφέρονται οι τραυματία: μάς νά μήν διασκεδάξουν οι Αθηναίοι.
- Τό ζήτημα εινε όντως σοβαρόν και τή μέτρον επάναγκες αλλά συγχρόνως γεννάται τή ερώτημο: Πώς θα ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι;
- Η Πολυκλινική έδείχθη και είς τήνπερίστασιν αυτήν τού δευτέρου πολέμου μας ευεργετικότη.
- Διότι πλίν των τραυματιών τούς όποιους έδέχθη είς τās αίθούσας της και περιποιούνται με τόσην άυσιαρήνσιν αί Κυρίαί της, εκάλεσεν είς έμβολιασμόν διά τήν νόσον της χολέρας τή κοινόν των Αθηνών.
- Και ο κόσμος άνθρώος σπεύδει εκεί και λαμβάνει τήν προφύλαξιν κατά της απαισίας νόσου.
- Και τή Αρσάκειον μετεβλήθη είς Νοσοκομείον των τραυματιών.
- Τό Νοσοκομείον της Πριγκήτισσης Αλίξης έγκατεστάθη είς τήν όδόν Ριγγίλης.
- Τό της Πριγκήτισσης Έλένης είς τήν όδόν Σωκράτους.
- Η «Εστία» ήνοιξεν έρανων υπέρ των αναγκών τού πολέμου.
- Έως σήμεραν εισεπράχθησαν 14 χ. λ. δραχμαί.
- Ο κ. Ζαχάρωφ ο πλούσιος Έλληνας των Παρισίων, προσέφερε είς τόν κ. Βενιζέλον ένα εκατομμύριον δραχμών.
- Είς τās αρχάς τού μηνός έπαίχθη είς τή θέατρον της Κυβέλης τή έργον τού κ. Διδωρίκη, «Κρυφός Πόθος».
- Τό έργον φώσεας πατριωτικής δέν ήτο δυνατόν παρτή νά άρέση υπό τās σημερινάς ψυχολογικάς συνθήκας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΣ. ΑΥΛΗΣ

ΑΝΘΗ, ΦΥΤΑ, ΔΕΝΔΡΑ, ΣΠΟΡΟΙ, ΒΟΛΒΟΙ

ΠΑΖΑΡ ΦΥΤΩΝ ΣΤΕΡΙΛΙΖΕ

Πλουσιωτάτη συλλογή άνθοδοχείων, ζαρδινέρων Κασπών κ. λ. π. εκ λευκού μετάλλου, άρζαντέ, όξυδέ, χαλκίνων, κρυσταλλίνων, πορσελαίν κ.τ.λ.

Έκτελείται πάσα έργασία άνθοδοτικής μετ' άπαραιμίλλου καλαισθησίας καλλιτεχνίας και λεπτότητος είς τιμάς έκτός παντός συναγωνισμού.

Αναλαμβάνει πάσαν κηπουρικήν έργασίαν, ήτοι φυτεύσεις κήπων, πάρκων, δένδροστοιχιών πλατειών κ.τ.λ.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ
ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ
ΕΠΙΠΛΑ.

ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΣΤΑΔΙΟΥ 16 - ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 24

35,000 σχήματα είς όλα τή χρώματα

ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΤΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ 70 ο/ο.

Διά σαλόνια, εισόδους, κήπους, ταράτσας, σέρας, γραφεία, κίόσκια, αίθούσας άναμονής, ξενοδοχεία καφενεία, ζαχαροπλαστεία κτλ.

ΚΑΡΕΚΛΑΙ	από	δρ.	5	και	άνω
ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΙ	»	»	»	»	»
ΚΑΝΑΠΕΔΕΣ	»	»	»	»	»
ΤΡΑΠΕΖΙΑ	»	»	»	»	»
CHAISE LONGUES	»	»	»	»	»
ΚΟΥΝΙΣΤΕΣ	»	12	»	»	»
ΖΑΡΑΝΙΕΡΑΙ	»	5	»	»	»

Τά μπουρέ, καλάδια και πανέρια διάφορα πάσης χρήσεως και σχήματος, μαουόλα, βαλίτσαι έφημεριδοθήκαι καφενείων κλ. καλάθοι άχρήστων, μπαστούνιέραι, πορτ-μαντώ και πάν έτερον είδος ή άντικείμενον της καλαθοπλεκτικής.

Αί παραγγελίαι δίδονται είς τή έν τή όδῳ Καλλαμιώτου αριθ. 24 έργοστάσιον και είς τή επί της όδοϋ Σταδίου αρ. 16 άνθοπωλείον επί τή βάσει των καταλόγων όλων των Ευρωπαϊκών έργοστασιών μέχρι της έκτυπώσεως τού ιδιαίτερου καταλόγου μας.

Αριθμ. Τηλεφώνου 374

MADAME SOPHIE ZILLER

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Lecons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique»
Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	" " " "	10 " "	" " " "
1	" tous les 25 jours	25 " "	" " " "

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ.Π.Α.Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΙΔΕΙΩΝ

Πρός οδηγίαν των ενδιαφερομένων παραθέτομεν την προκύπτουσαν διαφοράν προς όφελος των ταξειδευόντων με βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, εν συγκρίσει με τας τιμάς των άλλων εισητηρίων.

Εξ Αθηνών				
Διά Κόρινθον	Εισητήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Αργος	Εισητήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπ.	Εισητήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εισητήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εισητήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ααρ.	Εισητήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εισητήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εισητήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55
Εκ Πατρών				
Διά Πύργον	Εισητήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαινά	Εισητήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αίγιον	Εισητήρ.	5.10	4.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόριν.	Εισητήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Εκ Τριπόλεως				
Διά Καλάμας	Εισητήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλ.	Εισητήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Εκ του Γραφείου)

Έν δδω Έρμου αριθμός 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Είς τόν άφθονον και ποικιλώτατον και πολύμορφον και πολύχρωμον έμπορικόν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τών αδελφών Μουτσοπουλων ζητήσατε τὰ τελεώτερα ά σ π ρ ό ρ ρ ο υ χ α διά ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυπούλλα κεντήματα και δαντέλλας και τὰς τελευταίας μόδας ύ φ ά σ μ α τ α. Δέν θά σάς προσελκύση μόνον ό πλοῦτος και ή εὐθηλία τοῦ καταστήματος, αλλά και ή ιδιαίτερη εις τούς Καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια και ή άβρότης τών τρόπων.

Σ.Π.Α.Π.

Αναχωρήσεις εξ Αθηνών

6.30 π.μ.	Διά Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν
7.05	» Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
8.20	» Διά Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Όλύμπια-Διά Κόρινθον και τὰς μέχρι Ακρόατα στάσεις.

1.00 μ.μ. Διά Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

Αναχωρήσεις εκ Πατρών

7.30 π.μ.	Διά Κόρινθον, Αθήνας.
11.40	» Διά Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ναύπλιον, Αθήνας.
6.30	» Διά Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Όλύμπια Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.

3.45 μ.μ. Διά Καλλήνην (λουτρά), Πύργον, Όλύμπια.

Αναχωρήσεις εκ Καλαμών

7.00 π.μ.	Διά Κυπαρισσίαν, Όλύμπια, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Αθήνας.
12.05	» Διά Πύργον, Όλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.40 μ.μ.	Εκ Πατρών, Τριπόλεως, Ναυπλίου
6.15	» Τοπική εκ Κόρινθου
7.05	» Εκ Όλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνην (λουτρά), Πατρών, Καλαβρύτων.
8.05	» Εκ Καλαμών, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

1000 χιλίωμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
έκπτωσης 25%	(Β' " " 75)	6 μηνών
2500 χιλίωμ.	(Γ' " " 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' " " 175)	διαρκείας
έκπτωσης 30%	(Γ' " " 195)	1 μηνών

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Έάν αι Αθήναι δύνανται νά υπερηφανεύωνται διά τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία άφορμή προς τούτο είνε και τὸ μέγα αυτό Κατάστημα εις τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία επίπλωσις, άπαστράπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ύπηρεσία, μοναδική άφθονία και ποιικιλία ὄλων τῶν ειδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικής και τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ έκαινοτόμησεν εις τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνης διανομῆς κατ' ὄλιον άγνοῦ και νοποῦ Ἄγγελιδινοῦ Γάλακτος!! Τὰ Γιαούρτια του κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται άφθονα, εὐθύνά, και με ὄλικὰ έλεκτὰ και έπιμελημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικής γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, άπλουστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ έλεκτου κόσμου. Δικαίως εύρίσκουσι θέσει μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν εις τὰς καταλαμβάνουσι και άκόμη δικαιοῦτερον ὄλοι οἱ συχνάζοντες εις τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν των πλήρη άν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ άναψυκτικόν των, ἢ τὸ παγομένον γάλα των, ἢ τὴν άβρὰν κρέμαν των, εις τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διεύθυνσις Τηλεγραφική

ΑΘΗΝΑ-ΓΚΗΝ ΑΤΗΟΝΕΓΙΕΣ

Υποκαταστήματα

ΕΝ ΕΑΛΛΑΔΙ : Έν Πειραιε, Πάτρας, Σέρφ, Καλάμας, Τριπόλε, Βόλο Δαρσση, Αργινά και Κερδίτση.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ : Έν Χανίω, Ηρακλείω και Ρεθύμνω.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Έν Κωνσταντινουπόλε: (Υποκατάστημα εν Γαλατῃ μετὰ Πρακτορείον εν Στανουόλ), Αμισό, Τραπεζοῦντι, Κερζαῦντι, Μπίφρα, Αδάνω, Ταρσο, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Καδίλλα, Ξάνθη, Ίστανβούλ και Σιφ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Έν Αλεξάνδρ (μετὰ παραρτήματος εν τῇ συνοικίᾳ Μίτση), Κάτρο, (μετὰ παραρτήματος εν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανουόρ και Ζαχαζίκω, Μίτ-Γκάμ Τάνα και Μπέν-Σουέρ.
ΕΝ ΑΟΝΑΙΩ : (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhol, Mönckebberg strasse 18).
ΕΝ ΑΒΕΡΣΩ (Κόπρου και ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ και εν Αμμέν Σουάν (Σουάν).
ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ Βαθόρ (Σάρου).

Διοικητικόν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος. Ιωάννης Μπότσης, Αντιπρόεδρος. Κ. Βερούγκ, Ε. Έμ'εοίκος Εύστ. Ι. Εὐγενίδης, Α. Ζαζιόης, Δ. Ε. Πιόπουλος, Ζ. Κ Μάτσας, Έμμ. Μπενάκης, Μαρκήσιος δε Ρέδερώ, Ι. Ηλιάδης, Βαρόνος Δε Νεβλίς, Μιχ. Σαλδάγος, Δ. Στεφάνου και Έμ. Ροδοκανάκης.

Γενικό, Διευθυντής
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Η Τράπεζα Αθηνών εκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἔργασίαν, ἤτοι Προεξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματικῶν και συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων και έμπορευμάτων, εισπράξεις τοκομεριδιων-παντός εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματικῶν έσωτερικοῦ και εξωτερικοῦ εκτελεῖ χρηματιστικὰς έντολάς εκδίδει έπιταγὰς πιστωτικὰς έπιστειλὰς και τηλεγραφικὰς έντολάς, πληρωμῶν εν τε τῷ έσωτερικῷ και εξωτερικῷ ανοίγει τρέχοντας λ)μετὸς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων προς φύλαξιν άντι έλαχίστων δικαιωμάτων και ένοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὅπο δρους λίαν εὐνοϊκοῦς διά τὸ καινόν.

Η Τράπεζα Αθηνών δέχεται καταθέσεις εις χρυσόν, εις έπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ εξωτερικοῦ και εις τραπεζογραμμάτια ὑπο θρους λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εις χρυσόν καταθέσεις είνε αποδοτάι εις ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εις έπιταγὰς (chèques) ὁμοίως αποδίδονται δι' έπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν εν τῷ εξωτερικῷ άνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' έξαμηνίαν ἀπό τῆς πρώτης Ίανουαρίου και ἀπό τῆς πρώτης Ιουλίου εκάστου έτους.

Ταμειυτήριον, με ιδιαίτεράν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' εκάστην.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΟΝΙΑΚ

Σ. και Η. και Α. ΜΕΤΑΞΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Παραγωγή ἑτησία
120,000 ΦΙΑΛΩΝ

Αντιπροσωπεία εἰς ὅλας τὰς με
γάλας πόλεις Ἀμερικής, Τουρ-
κίας καὶ Αἰγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΙ' ὈΔΗΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Νο 9

Γενικός πληρεξούσιος

Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

ΜΕΤΑΞΑ

Ἐν Καθρῷ

Α. Ι. ΙΕΡΟΝΝΥΜΙΔΗΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΩΤΟΣΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΑΡ. ΠΑΥΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΝΑΡΙΟΥΝ
ΑΡ. 53
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ Τῆ ΕΚΘΕΣῆ ΤΟΥ ΒΟΡΣΩ 1907

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῆ

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚῆ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ
ΑΛΕΥΡΟΝ

ΝΕΣΤΛΕ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ φαρμακευπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Δεσφ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.

Κ^{ΟΣ} ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ